
การปริทัศน์วิธีการและเครื่องมือ สำรวจประวัติ

การประเมินความรุนแรง

ของเด็กและเยาวชนก่อนเข้าสู่
กระบวนการยุติธรรม

รายงานฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง
สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)
และมหาวิทยาลัยกริฟฟิธ

รายงานฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน) และมหาวิทยาลัยกวิฟฟิธ

เกี่ยวกับสถาบันเพื่อการยุติธรรม แห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน):

สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน) หรือ Thailand Institute of Justice (TIJ) จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศด้านการวิจัยและการพัฒนากระบวนการยุติธรรม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประเทศไทยในกรอบความร่วมมือกับสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา รวมถึงส่งเสริมมาตรฐานสหประชาชาติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะด้านเด็กและสตรีในกระบวนการยุติธรรม อีกทั้งมุ่งเชื่อมโยงแนวคิดตามหลักสากลสู่การปฏิบัติในระดับประเทศและในภูมิภาคอาเซียน พร้อมทำหน้าที่ขับเคลื่อนประเด็นสำคัญต่างๆ ในเวทีระหว่างประเทศ เช่น หลักนิติธรรม การพัฒนาสิทธิมนุษยชน สันติภาพ และความมั่นคง

จัดพิมพ์โดย:

สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)
93/1 ชั้น 15 - 16 อาคารจีพีเอฟ อาคาร บี ถนนวิฑู แขวงลุมพินี
เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
โทรศัพท์: +66 (0) 2118 9400
โทรสาร: +66 (0) 2118 9425
เว็บไซต์: www.tijthailand.org

Copyright © Thailand Institute of Justice, September 2018

ข้อจำกัดความรับผิดชอบ

รายละเอียดและการนำเสนอเนื้อหาของเอกสารนี้เป็นความคิดเห็นของคณะผู้แต่งเท่านั้น ไม่ได้สะท้อนถึงมุมมองหรือนโยบายของสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทยแต่อย่างใด

คณะผู้แปล:

สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)
นางสาวสุดารักษ์ สุวรรณานนท์
นางสาวยศวิดี ทิพยมงคลอุดม
นักแปลอิสระ
นางสาวณัฐชา สงวนเกียรติชัย
พิสูจน์อักษร
นางสาวศุภาพิชญ์ มณีนาถ

สิทธิ์และการอนุญาต

สงวนลิขสิทธิ์ (คำแปลภาษาไทย) 2562
โดย สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน) อนุญาตให้นำเนื้อหา (คำแปลภาษาไทย) ในเอกสารนี้ไปใช้และเผยแพร่ โดยมีให้ผลิตซ้ำเพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้า รวมทั้งให้อ้างอิงแหล่งที่มาจากสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)

พิมพ์ที่: กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

ข้อมูลทางบรรณานุกรมหอสมุดแห่งชาติ

การปรับทัศนวิสัยและการเคลื่อนไหวของมือสำรวจประวัติการประสบความรุนแรงของเด็กและเยาวชนก่อนเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม.--กรุงเทพฯ : สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน), 2562. 38 หน้า.

1. เยาวชนกับความรุนแรง. 2. ความรุนแรงในเด็ก. 3. ความรุนแรงในวัยรุ่น. I. ชื่อเรื่อง. 305.23

ISBN 978-616-93442-0-9

— คำนำ

ความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชนเป็นปัญหาสำคัญที่พบมากในเกือบทุกสังคมและจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขเร่งด่วน แต่ในบางประเทศปัญหานี้ได้รับความสนใจน้อย ส่วนหนึ่งมาจากขาดความตระหนักถึงระดับความชุกของการเกิดเหตุการณ์ และความไม่เข้าใจในบริบทของความรุนแรง เนื่องจากบรรทัดฐานและความคาดหวังทางสังคมเกี่ยวกับการเลี้ยงดูและปฏิบัติต่อเด็กนั้นแตกต่างกันออกไป

ตามนิยามองค์การอนามัยโลกระบุว่า “การกระทำทารุณและการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมต่อเด็กและเยาวชน หมายถึงการกระทำที่ไม่เหมาะสมต่อร่างกาย ต่ออารมณ์ และการทารุณทางเพศ การละเลยและทอดทิ้ง รวมถึงการหาประโยชน์ที่ไม่เหมาะสมทางการค้าจากเด็ก หรือหาประโยชน์ที่ไม่เหมาะสมในลักษณะอื่นทุกรูปแบบที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ การดำรงชีวิต พัฒนาการ หรือศักดิ์ศรีของเด็ก ในบริบททางความสัมพันธ์ที่ผู้กระทำมีความรับผิดชอบ ความไว้วางใจ และอำนาจต่อเด็ก” การล่วงละเมิดและการกระทำทารุณไม่เพียงก่อให้เกิดอาการเจ็บป่วยที่เป็นภาระทางสาธารณสุข แต่ยังเพิ่มความเสี่ยงในการที่เด็กจะมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในอนาคต เป็นการทำลายความปลอดภัยและความมั่นคงของสังคมในภาพรวม

สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทยตระหนักถึงความเชื่อมโยงของปัญหาดังกล่าว จึงได้วางแผนโครงการสำรวจเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการถูกระงับการกระทำทารุณของเด็กรวมถึงเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวภายใต้การดูแลของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่เกิดขึ้นก่อนการกระทำผิด เพื่อที่จะพยายามทำความเข้าใจผลกระทบจากประสบการณ์ความรุนแรงดังกล่าวที่มีต่อพฤติกรรมการกระทำผิด โดยหวังว่าข้อค้นพบจากการสำรวจนี้จะช่วยในการออกแบบการบำบัดฟื้นฟูที่เหมาะสม เพื่อฟื้นฟูเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดที่เคยตกเป็นเหยื่อ และในขณะเดียวกันก็สร้างความตระหนักในหมู่ผู้ปฏิบัติงานและผู้กำหนดนโยบายด้านสาธารณสุขสวัสดิการเด็กและระบบยุติธรรม ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการป้องกันอาชญากรรมเยาวชนแบบบูรณาการมากขึ้น

รายงานฉบับนี้เป็นขั้นตอนที่จำเป็นในการให้ข้อมูลพื้นฐานและการวิเคราะห์โดยละเอียดเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้กันทั่วไปในการสำรวจการตกเป็นเหยื่อของเด็กในบริบทที่แตกต่างกัน เมื่อได้ศึกษาและเปรียบเทียบมาตรการคัดกรอง ข้อคำถาม และกฎเกณฑ์ของเครื่องมือสำรวจแต่ละฉบับ นักวิจัยจะสามารถเลือกหรือออกแบบเครื่องมือให้เหมาะสมกับบริบทเฉพาะที่ยังสอดคล้องกับแนวปฏิบัติสากลด้วย

ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.กิตติพงษ์ กิตยารักษ์
ผู้อำนวยการสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย

1. World Health Organization, *Report of the Consultation on Child Abuse Prevention, Geneva, 29-31 March 1999, World Health Organization, Social Change and Mental Health, Violence and Injury Prevention pp. 13.*

กิตติกรรมประกาศ

“การปรับทัศนคติและการเสริมสร้างเครื่องมือสำรวจประวัติการประสบความรุนแรงของเด็กและเยาวชนก่อนเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม” เป็นผลงานการร่วมมือระหว่างสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน) และมหาวิทยาลัยกรีฟิธ

ผู้จัดทำ

Griffith Criminology Institute มหาวิทยาลัยกรีฟิธ
Rebecca Wallis และ Masahiro Suzuki
ภายใต้การกำกับของ ดร. William R. Wood

สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน):
นางสาวศวิต ทิพยมงคลอุดม นักนโยบายและวิจัย
นางสาววันวิสา เพ็งอุดม ผู้ช่วยวิจัย
ภายใต้การดูแลของ นางสาวสุดารักษ์ สุวรรณานนท์ หัวหน้ากลุ่ม
โครงการพัฒนาข้อมูลสถิติเพื่อการวิจัยและนโยบาย

สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน) ขอขอบพระคุณ ดร. Matti Joutsen ที่ปรึกษาสถาบัน สำหรับข้อคิดเห็นและคำแนะนำเพื่อให้รายงานการปรับทัศนคติมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

คำย่อ

ACE-IQ	Adverse Childhood Experiences International Questionnaire
CECA.Q	Care and Abuse Questionnaire
CATS	Child Abuse and Trauma Scale
CTQ	Childhood Trauma Questionnaire
CTS	Conflict Tactics Scale
CCMS	Comprehensive Child Maltreatment
EV	ความรุนแรงทางอารมณ์
ETI-SF	Early Trauma Inventory- Short Form
ETV	การพบเห็นเหตุการณ์ความรุนแรง
ICAST-C	ISPCAN Child Abuse Screening Tool Children's Version
ICAST-P	ISPCAN Child Abuse Screening Tool Parent's Version
ICAST-R	ISPCAN Child Abuse Screening Tool Retrospective Version
JVQ	Juvenile Victimization Questionnaire
LE	การแสวงหาผลประโยชน์จากการใช้แรงงาน
N	การละเลย
PV	ความรุนแรงทางร่างกาย
SASS	Sexual Assault Symptom Scale
SES	Sexual Experiences Survey
SE	การแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ
SV	ความรุนแรงทางเพศ
VACS	Violence against Children Survey
WHO GSHS	WHO Global School-Based Student Health Survey
YPICHS	Young People in Custody Health Survey

สารบัญ

หน้า

บทสรุปผู้บริหาร	ii
บทที่ 1 นิยามการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในวัยเด็ก	1
ประเภทของ Victimization และ Poly-Victimization	2
สถานที่ที่มักเกิดเหตุการณ์ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของเด็กและเยาวชน	2
ผลจากการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในวัยเด็ก	3
บทที่ 2 ประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิด	4
ความชุกของปรากฏการณ์ร่วมระหว่างการตกเป็นเหยื่อและการกระทำความผิด	5
ตัวแปรร่วมของการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงและการกระทำความผิด	6
คำอธิบายเกี่ยวกับการทับซ้อนของเหยื่อและผู้กระทำความผิด	6
คำอธิบายเรื่องการทับซ้อนของเหยื่อและผู้กระทำความผิดในบริบทสังคมไทย	7
บทที่ 3 การทำความเข้าใจการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงผ่านกรอบทางนิเวศวิทยาสังคม	8
ภาพรวม	8
ปัจจัยส่วนบุคคล	9
บริบทระหว่างบุคคล	10
ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและครอบครัว	10
ความรุนแรงและกลุ่มเพื่อน	11
บริบททางสถาบัน	12
ชุมชนและสังคม	13
บทที่ 4 การตรวจสอบเครื่องมือวัดความรุนแรงต่อเด็ก	14
การวิเคราะห์แบบสำรวจ	16
จุดแข็งและจุดอ่อนของแบบสำรวจ	17
ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของเครื่องมือ และความสอดคล้องกับวัฒนธรรม	18
บทสรุป	20
บรรณานุกรม	22
ภาคผนวก 1: มาตรฐานและประเภทของความรุนแรง	24
ภาคผนวก 2: บริบทความรุนแรงที่ปรากฏในเครื่องมือสำรวจความรุนแรงต่างๆ	32
ภาคผนวก 3: งานวิจัยที่น่าสนใจที่นำเครื่องมือมาใช้	34
ภาคผนวก 4: ทบทวนงานวิจัยเกี่ยวกับเครื่องมือที่เคยใช้สำรวจการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงทางเพศ	36

บทสรุปผู้บริหาร

รายงานฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะนำเสนอข้อมูลพื้นฐานและคำอธิบายเกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก (Violence Against Children, VAC) เพื่อการพัฒนาแบบวัดในการคัดกรองเครื่องมือและกฎเกณฑ์การสำรวจที่เหมาะสมสำหรับเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัว ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะแสดงโดยการเชื่อมโยงการวิเคราะห์เครื่องมือการสำรวจในภาคผนวก 1 และ 2 ของรายงาน ทั้งนี้ในภาคผนวกจะแจกแจงประเด็นสำคัญจากแบบสำรวจ 15 แบบที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจการตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงในวัยเด็ก โดยมุ่งเน้นให้เห็นถึงความต่างของประเภทและบริบทความรุนแรงที่แต่ละแบบสำรวจสามารถบันทึกได้ การศึกษาครั้งนี้ทำให้สามารถเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมในการสำรวจประสบการณ์การเป็นเหยื่อความรุนแรงในเด็กและเยาวชนที่ถูกคุมขังได้

โครงสร้างของรายงาน

รายงานฉบับนี้เริ่มต้นด้วยการกำหนดนิยามความรุนแรงในเด็กและเยาวชน ซึ่งแบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่ การกระทำทารุณทางร่างกาย การกระทำทารุณทางเพศ การกระทำทารุณทางอารมณ์ และการละเลยให้คำอธิบายโดยย่อสำหรับมิติต่างๆ ของการกระทำความรุนแรงแต่ละประเภท และชี้ให้เห็นความสำคัญของการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงหลายรูปแบบ (multi-type abuse) และการเป็นเหยื่อความรุนแรงหลายรูปแบบ (poly-victimization) โดยในบทแรกประกอบด้วยภาพรวมเบื้องต้นเกี่ยวกับบริบทสำคัญของความรุนแรง และเน้นย้ำผลกระทบจากความเข้าใจในบริบทของการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง ปิดท้ายด้วยการสรุปข้อค้นพบสำคัญเกี่ยวกับผลกระทบจากการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงต่อพัฒนาการและสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน

บทที่สองของรายงานสรุปภาพรวมขององค์ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่อาจเป็นไปได้ระหว่างประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของเด็กและเยาวชน ผู้กระทำความผิด และพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจแง่มุมสำคัญบางประการต่อประสบการณ์การเป็นเหยื่อของเด็กและเยาวชนที่ถูกคุมขังโดยเฉพาะ มากกว่าประสบการณ์ของกลุ่มเด็กและเยาวชนทั่วไป โดยข้อมูลดังกล่าวมีประโยชน์เช่นกันต่อการเลือกแบบวัดที่เหมาะสมเพื่อออกแบบการสำรวจต่อไป

ในบทที่สาม ปัจจัยส่วนบุคคลและบริบทของการเป็นเหยื่อถูกนำมาพิจารณาในกรอบแบบจำลองนิเวศวิทยาทางสังคม ซึ่งช่วยให้สามารถศึกษาปรากฏการณ์ความรุนแรงและการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงได้ละเอียดมากขึ้น โดยมีการอธิบายความเชื่อมโยงระหว่างลักษณะเฉพาะของเด็กและเยาวชนกับบริบททางครอบครัว สถาบัน และสังคมวัฒนธรรม เพื่อศึกษาปัจจัยความเสี่ยงและประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อ

บทนี้ยังให้ความสนใจเป็นพิเศษกับการประเมินว่า ข้อค้นพบจากบริบทในประเทศต่างๆ จะสามารถนำมาใช้กับบริบททางสังคมวัฒนธรรมของเด็กและเยาวชนในประเทศไทยได้มากน้อยเพียงไร ด้วยกรอบการศึกษาดังกล่าว ทำให้สามารถตรวจสอบความเหมาะสมของแบบสำรวจ และทำให้ทราบว่าเครื่องมือชนิดใดจำเป็นจะต้องได้รับการปรับปรุงเพื่อให้เข้ากับบริบททางวัฒนธรรมของประเทศไทย

บทสุดท้ายของรายงานฉบับนี้กล่าวถึงภาพรวมและคำอธิบายเกี่ยวกับการวิเคราะห์แบบสำรวจทั้ง 15 แบบที่อยู่ในภาคผนวก 1 และ 2 ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับแบบสำรวจทั้งหมด และกระบวนการคัดเลือกแบบสำรวจ การประเมินว่าแบบสำรวจดังกล่าววัดหรือไม่วัดตัวแปรชนิดใดบ้าง และข้อมูลสรุปเกี่ยวกับความเที่ยง ความตรง และความเหมาะสมทางวัฒนธรรมของเครื่องมือ และภาคผนวก 3 มีบทสรุปโดยละเอียดเกี่ยวกับความเที่ยงและความตรงของแบบสำรวจ โดยรวมแล้วรายงานฉบับนี้สามารถเป็นแนวทางเพื่อเริ่มต้นออกแบบและนำร่องโครงการสำรวจการตกเป็นเหยื่อในเด็กและเยาวชนผู้ถูกควบคุมตัวในประเทศไทยได้

บทที่ 1

นิยามการตกเป็นเหยื่อ ความรุนแรงในวัยเด็ก

ความรุนแรงต่อเด็ก (Violence against children) สามารถเกิดขึ้นได้ในหลายรูปแบบ สถานการณ์ และบริบท เด็กบางคนอาจพบเจอเหตุการณ์ความรุนแรงบ่อยกว่าเด็กคนอื่น ในระดับความรุนแรงที่อาจมากหรือน้อยกว่าคนอื่น (English และคณะ, 2005) เด็กบางคนอาจประสบความรุนแรงในรูปแบบที่ต่างกันในแต่ละช่วงพัฒนาการ (R. C. Herrenkohl และ Herrenkohl, 2009; Maas, Herrenkohl, และ Sousa, 2008; Thornberry, Ireland, และ Smith, 2001) และสำหรับเด็กบางคน การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงกลายเป็น “สภาวะ” (condition) มากกว่าเป็นเพียงเหตุการณ์ เป็นครั้งคราว (Finkelhor, Ormrod, และ Turner, 2007, น. 9) ปัจจัยเหล่านี้ต่างเชื่อมโยงกับการทำความเข้าใจผลกระทบจากเหตุการณ์รุนแรงที่มีต่อเด็ก โดยเฉพาะการทำความเข้าใจว่ามีผลทางลบต่อพัฒนาการหรือไม่อย่างไร (English และคณะ, 2005; R. C. Herrenkohl และ Herrenkohl, 2009; Maas และคณะ, 2008) ดังนั้น บทนี้จะนำปัจจัยต่างๆ ที่ซับซ้อนดังที่กล่าวมาเป็นกรอบในการประเมินการใช้ประโยชน์ของแบบสำรวจแต่ละแบบในการวัดความรุนแรงต่อเด็ก

ประเภทของ VICTIMIZATION และ POLY-VICTIMIZATION

งานวิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติโดยมิชอบต่อเด็ก ส่วนมากจะเน้นศึกษาการกระทำ 4 ด้าน ได้แก่ การกระทำทารุณทางร่างกาย การกระทำทารุณทางเพศ การกระทำทารุณทางอารมณ์ และการละเลย (English และคณะ, 2005) โดย การปฏิบัติโดยมิชอบต่อเด็กในแต่ละด้านนั้น ประกอบด้วย การกระทำหลากหลายรูปแบบ เช่น การกระทำทารุณทางร่างกายครอบคลุมถึงการทำร้ายร่างกายในแบบต่าง ๆ การกระทำทารุณทางเพศหมายถึงการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ การค้ามนุษย์ รวมถึงการละเมิดทางเพศ

ส่วนการกระทำทารุณทางอารมณ์ รวมถึงการกระทำทั้งโดยตรงและโดยอ้อม เช่น การพบเห็นเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว และเมื่อเด็กเริ่มก้าวเข้าสู่วัยรุ่นมักพบปัญหาการใช้ความรุนแรงระหว่างคนรักและภายในกลุ่มเพื่อนก็จะเป็นเรื่องที่น่ากังวล

ประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อ ความรุนแรงของเด็กร่างกายแบ่งตามระดับความรุนแรง ความถี่ จำนวนรูปแบบของการถูกกระทำ และผลจากการถูกกระทำที่ต่างกันไปในแต่ละช่วงอายุของเด็ก (Manly, Kim, Rogosch, และ Cicchetti, 2001) งานวิจัยส่วนมากมักเน้นศึกษาการกระทำทารุณเพียงรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง เช่น การศึกษาผลกระทบของการถูกทารุณทางเพศต่อพฤติกรรมการกระทำผิดกฎหมาย แทนที่จะศึกษารูปแบบการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงโดยรวม ในระยะหลังมานี้ งานศึกษาวิจัยในระยะยาวหลายงาน ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของการศึกษาการถูกทารุณหลายรูปแบบ และการถูกกระทำอย่างยาวนาน (Elklit, Karstoft, Armour, Feddern, และ Christoffersen, 2013; Hurren, Stewart, และ Dennison, 2017) เนื่องจากพบว่า ผลกระทบที่รุนแรงที่สุดต่อเด็กนั้นมักมีความเชื่อมโยงกับการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงหลากหลายรูปแบบและหลายครั้ง

จากผลการศึกษาลักษณะนี้แสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของการมีเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูลประสบการณ์การถูกกระทำทารุณหลายรูปแบบ รวมถึงเวลาที่เกิด ความถี่ และความรุนแรงของเหตุการณ์ ซึ่งจะ เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สมบูรณ์รอบด้านช่วยให้เห็นภาพรวมของรูปแบบและความชุกของปรากฏการณ์การกระทำทารุณแบบต่าง ๆ ที่เด็กและเยาวชนผู้ถูกควบคุมตัว โดยกระบวนการยุติธรรมประสบและสามารถให้แนวทางสำหรับพัฒนาวิธีการเยียวยาเด็กที่เป็นเหยื่อของการกระทำทารุณด้วย

สถานที่ที่มักเกิด เหตุการณ์ตกเป็นเหยื่อ ความรุนแรงของเด็ก และเยาวชน

การศึกษาการตกเป็นเหยื่อของเด็กหลายครั้งมักเน้นศึกษาผู้กระทำ (เช่น ผู้ปกครอง เพื่อน ครู คนไม่รู้จัก) ซึ่งเชื่อมโยงไปสู่ประเด็นเกี่ยวกับบริบทและสถานที่ต่าง ๆ ที่ความรุนแรงสามารถเกิดขึ้นได้ ครอบครัวเป็นหนึ่งในบริบทสำคัญที่เด็กมีความเสี่ยงในการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง นอกจากนี้ บริบทที่สำคัญอื่น ๆ ยังรวมถึงสถานที่ที่เด็กมักอยู่ เช่น โรงเรียนและกลุ่มเพื่อน ในส่วนของเยาวชนนั้นจะเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ลักษณะคู่รักด้วย

นอกจากนี้ ยังมีการเน้นศึกษาถึงบริบทโดยกว้างทางสังคมวัฒนธรรม ซึ่งรวมทั้งความชุกของเหตุการณ์ความรุนแรงในสังคมใดสังคมหนึ่ง โดยเฉพาะประเทศที่ได้รับผลจากสงครามหรือบริเวณที่มีเหตุการณ์ความไม่สงบ การศึกษาวิจัยระดับมหภาคยังอาจรวมถึงการศึกษาบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับความรุนแรง รวมถึงวัฒนธรรมย่อยเกี่ยวกับความรุนแรงของประชากรในกลุ่มสังคมนั้น ๆ อีกด้วย

การศึกษาสถานที่เกิดเหตุและบริบทของเหตุการณ์การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของเด็กเป็นเรื่องสำคัญ เพราะล้วนเกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านความเสี่ยงและปัจจัยป้องกัน ยิ่งไปกว่านั้น การแทรกแซงเพื่อจัดการกับปัญหาความรุนแรงอาจจะสามารถพุ่งเป้าไปตรงจุด เมื่อได้มีการพิจารณาอย่างรอบคอบว่า บริบทสถานการณ์ใดจะช่วยเพิ่มหรือควบคุมความเสี่ยงได้ ซึ่งจะมีกรกล่าวถึงเนื้อหาส่วนนี้ในบทที่ 3

ผลจากการตกเป็นเหยื่อ ความรุนแรงในวัยเด็ก

การศึกษาได้แสดงให้เห็นว่าประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อความรุนแรง มีความเชื่อมโยงทำให้เกิดผลเสียต่อพัฒนาการของเด็ก Day และคณะ (2013) อธิบายว่า การกระทำทารุณ “อาจผลักดันให้เด็กและเยาวชนมีพัฒนาการ ในทางที่ไม่ปกติ นำไปสู่ปัญหาทางจิตสังคม อารมณ์ และพฤติกรรม” (น.1) โดยตัวอย่างคือ การทารุณเด็กนั้นมีความเชื่อมโยงกับความเสี่ยงการ เกิดพฤติกรรมความรุนแรง และความก้าวร้าว (Bender, 2010) อาการซึมเศร้า (Kaufman และคณะ) และการใช้สารเสพติด (T. I. Herrenkohl, Huang, Tajima, และ Whitney, 2003) นอกจากนี้ การมีประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อ ความรุนแรงยังเพิ่มความเสี่ยงที่จะถูกกระทำซ้ำ (Widom, Czaja, และ Dutton, 2008) และยังเชื่อมโยงกับพฤติกรรมผิดกฎหมาย (Jennings, Piquero, และ Reingle, 2012; Lauritsen, Sampson, และ Laub, 1991)

แม้การอธิบายเกี่ยวกับความเชื่อมโยงเหล่านี้จะยังไม่ชัดเจน และยังคงต้องศึกษาค้นคว้าต่อไปว่า การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงแบบไหนทำให้เกิด ผลอย่างไร แต่สิ่งที่ชัดเจนคือประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อความรุนแรง ในวัยเด็กนำไปสู่ความเสี่ยงให้เกิดผลทางลบตามมาอีกหลายอย่าง ซึ่งทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องเน้นพิจารณาการตอบสนองของเด็กต่อการตกเป็นเหยื่อ ความรุนแรงมากกว่าเพียงแค่จัดหมวดหมู่ของการกระทำทารุณว่าเป็นแบบใด แม้ว่าเครื่องมือแบบสำรวจในรายงานฉบับนี้จะมีความสำคัญในฐานะ ที่สามารถประเมินว่าเด็กได้ผ่านประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อความรุนแรง มาหรือไม่ แต่ก็ไม่สามารถบอกถึงผลกระทบจากความรุนแรงดังกล่าวต่อตัว เด็กได้อย่างสมบูรณ์ เพราะฉะนั้นแบบสำรวจจึงควรนำไปใช้คู่กับการประเมิน สุขภาพจิต พฤติกรรม และจิตสังคมเพิ่มเติมต่อไป

บทที่ 2

ประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อ
ความรุนแรงของเด็ก
และเยาวชนผู้กระทำความผิด

ความชุกของปรากฏการณ์ร่วม ระหว่างการตกเป็นเหยื่อและ การกระทำผิด

การศึกษาประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในกลุ่มเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดแสดงผลที่เป็นรูปธรรมว่าการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงและการกระทำความผิดมักเกิดร่วมกัน เห็นได้ชัดเป็นพิเศษในเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัว โดยในกลุ่มนี้ จะพบการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงได้บ่อยกว่าและมีความรุนแรงมากกว่า ทั้งยังมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนขั้นสูงสุด (J. J. Chang, Chen, และ Brownson, 2003; Jennings, Higgins, Tewksbury, Gover, และ Piquero, 2010) การค้นพบดังกล่าวแสดงถึงสถานะที่เปราะบางของเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัว อย่างไรก็ตาม ปรากฏการณ์ร่วมระหว่างการตกเป็นเหยื่อและการกระทำผิดก็ไม่ได้เกิดกับเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดทั้งหมด ยังมีความแปรผันในบทบาทของเด็กและเยาวชนในสถานการณ์นั้น ๆ แม้เมื่อมีปัจจัยที่ใกล้เคียงกัน (Schreck, Stewart, และ Osgood, 2008) เพราะฉะนั้นจึงเป็นที่แน่ชัดว่า การสำรวจประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวจะเป็นเรื่องที่มีประโยชน์

ตัวแปรร่วมของการตกเป็นเหยื่อ ความรุนแรงและการกระทำ ความผิด

แม้ว่าปรากฏการณ์ทับซ้อนระหว่างการตกเป็นเหยื่อและการกระทำผิดนั้นจะมีความชัดเจน แต่กลไกที่ซับซ้อนนี้ยังไม่เป็นที่เข้าใจมากนัก กล่าวคือ การวัดระดับว่าการกระทำผิดใดเชื่อมโยง หรือเป็นผลมาจากการถูกรกระทำ ความรุนแรงใดในระดับไหนนั้นยังระบุได้ยาก งานวิจัยทางด้านอาชญาวิทยายังอยู่ในขั้นเริ่มต้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเวลาที่ใช้ในการพัฒนาจากการเป็นเหยื่อสู่การกระทำผิด และการค้นหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและบริบทซึ่งนำไปสู่ความเสี่ยง อย่างไรก็ตาม การศึกษา

พบความสัมพันธ์ที่ชัดเจนบางอย่าง เช่น ความเชื่อมโยงกันของการตกเป็นเหยื่อ ความรุนแรงและการกระทำผิดกับตัวแปรอื่น เช่น ความสามารถในการควบคุมตัวเองต่ำ การขาดการเอาใจใส่จากผู้ปกครอง การขาดความร่วมมือกับโรงเรียน และปัจจัยเพศ (J. J. Chang และคณะ, 2003; Jennings และคณะ, 2010; Schreck และคณะ, 2008) ปัจจัยเหล่านี้มักส่งผลให้เกิดความเสี่ยงการตกเป็นเหยื่อ ความรุนแรงและการกระทำผิด และในขณะเดียวกันก็เป็นปัจจัยที่ช่วยป้องกันอีกด้วย

คำอธิบายเกี่ยวกับการทับซ้อนของเหยื่อ และผู้กระทำ ความผิด

มีหลายทฤษฎีที่ใช้อธิบายปรากฏการณ์ทับซ้อนของการตกเป็นเหยื่อและการกระทำ ความผิด ส่วนใหญ่มักให้ความสนใจไปที่ การประยุกต์ทฤษฎีทางอาชญาวิทยาอย่าง ทฤษฎีกิจวัตรประจำวัน ทฤษฎีทั่วไปที่เกี่ยวกับ อาชญากรรมของ Gottfredson และ Hirschi's (1990) เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเอง ทฤษฎี ความสัมพันธ์ทางสังคมและการเรียนรู้ทางสังคม และทฤษฎีวิวัฒนาการ (Jennings และคณะ, 2012) เช่น ทฤษฎีกิจวัตรประจำวัน กล่าวว่า การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงและการกระทำผิด เกิดขึ้นร่วมกันเพราะว่าสถานการณ์ที่ทำให้เด็ก และเยาวชนเสี่ยงจะตกเป็นเหยื่อความรุนแรงนั้น มักเป็นสถานการณ์เดียวกันกับที่เพิ่มความเสี่ยง ในการกระทำผิด เช่น การคบเพื่อนที่ทั้ง เหลวไหลไม่รับผิดชอบทั้งยังขาดการเอาใจใส่จากผู้ปกครอง (Jennings และคณะ, 2010) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตัวเองให้ ความสนใจกับการตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอก ของบุคคล และอธิบายว่าลักษณะการตอบสนอง นั้นสามารถเพิ่มความเสี่ยงต่อการตกเป็น เหยื่อความรุนแรงและการกระทำผิดได้อย่างไร (Jennings และคณะ, 2010; Schreck และ

คณะ, 2008) ส่วนทฤษฎีความผูกพันทางสังคม และการควบคุมทางสังคม เน้นพูดถึง การที่เด็กถูกรับโดยปฏิสัมพันธ์ ทางสังคมและเครือข่ายสังคมที่มี เช่น เด็กที่มีสายสัมพันธ์กับสังคมในทางบวกมากจะมีความเสี่ยงต่ำที่จะเกี่ยวข้องกับการกระทำผิด และมักได้รับการปกป้องจากการตกเป็นเหยื่อ ความรุนแรง

ทฤษฎีวิวัฒนาการให้ความสำคัญ กับสมมติฐานเรื่องค่านิยมและความชุกของ ความรุนแรงในบริบทการใช้ชีวิตของเด็กบางกลุ่ม และแสดงให้เห็นว่าบรรทัดฐานเหล่านี้ อาจ ทำให้เด็กมีแนวโน้มใช้ความรุนแรงหรือถูกใช้ ความรุนแรงได้อย่างไร (Baskin และ Sommers, 2014)

แม้ว่ามุมมองของแต่ละทฤษฎีให้น้ำหนัก และความสำคัญกับปัจจัยที่ต่างกัน ไม่ว่าจะ เป็นอิทธิพลจากลักษณะส่วนตัวของบุคคล กลุ่ม เพื่อน หรือกรอบทางวัฒนธรรม แต่ทั้งหมดล้วน แสดงให้เห็นถึงความสำคัญว่าต้องพิจารณา ถึงตัวบุคคล บริบททางสังคม และปฏิสัมพันธ์ ระหว่างสิ่งเหล่านี้ Verrecchia และคณะ (2010) ให้ข้อสรุปโดยเน้นย้ำว่า “การได้รับการปฏิบัติที่ไม่ดีนั้นเชื่อมโยงกับการกระทำผิด ในลักษณะที่เป็นบริบทแวดล้อมของความเสี่ยงที่หลากหลาย” (น. 210) และเพื่อจะเห็นภาพให้ชัดเจน ในบทที่ 3 จะกล่าวถึง ปัจจัยแวดล้อมทางสังคม โดยมุ่ง ส่องดูแต่ละประเด็น (บุคคลและบริบททาง สังคม) ในแง่ของความเกี่ยวข้องกับการตก เป็นเหยื่อความรุนแรงโดยลงรายละเอียด

คำอธิบายเรื่อง การทับซ้อนของเหยื่อ/ ผู้กระทำคามผิดในบริบทสังคมไทย

ปรากฏการณ์ทับซ้อนระหว่างการตกเป็นเหยื่อและการกระทำผิดพบได้เสมอในหลายบริบทกฎหมายและบริบททางสังคม แม้ว่ารายละเอียดจะต่างกันไปบ้าง เช่น Jennings และคณะ (2012) ศึกษางานวิจัยในเมืองโบโกตา ประเทศโคลัมเบีย ประเทศเนเธอร์แลนด์ และประเทศแคนาดา ส่วนใหญ่พบหลักฐานสนับสนุนปรากฏการณ์ทับซ้อนดังกล่าวในบริบทเหล่านี้ จนถึงปัจจุบันการศึกษาปรากฏการณ์นี้โดยเฉพาะเจาะจงในบริบทไทยยังมีไม่มากนัก อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าปรากฏการณ์ทับซ้อนดังกล่าวอาจพบได้ในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ถูกรับผิดชอบด้วยคดีอาชญากรรมที่มีเหตุผล

ด้วยความแตกต่างทางวัฒนธรรมอาจทำให้กลไกการทับซ้อนกันของการตกเป็นเหยื่อและการกระทำผิดที่กระทบต่อพัฒนาการของเด็กไทยมีรูปแบบที่ต่างออกไป เช่น แม้ว่าจะมีการศึกษาในไทยที่เน้นปัจจัยลักษณะเดียวกันในฐานะที่มีความสำคัญต่อการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง (ปัจจัยด้านครอบครัว กลุ่มเพื่อน โรงเรียน ชุมชน) แต่ก็ชัดเจนว่าปัจจัยเหล่านี้แตกต่างจากในสังคมอื่น จึงอาจทำให้เกิดผลกับเด็กที่แตกต่างกันด้วย (Pradubmook-Sherer, 2009; Pradubmook-Sherer และ Sherer, 2016; Ruangkanchanasetr, Plitponkarnpim, Hetrakul, และ Kongsakon, 2005; Sherer และ Sherer, 2014) จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะพิจารณาว่ามีปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยป้องกันในระดับบุคคลและบริบทที่คล้ายคลึงกับในงานวิจัยจากต่างประเทศและวัฒนธรรมหรือไม่ นอกจากนี้ยังควรคำนึงว่าปัจจัยเหล่านี้มีกลไกที่ส่งผลต่อพัฒนาการของเด็กในประเทศไทยในระยะยาวอย่างไรบ้าง

เพื่อช่วยในการสำรวจศึกษาประเด็นดังกล่าว ในบทที่ 3 จะกล่าวถึงกรอบแนวคิดทางสังคมที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล และบริบททางสังคม ที่เกี่ยวข้องกับการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในวัยเด็ก การศึกษานี้มุ่งให้ข้อมูล 3 ส่วน ได้แก่ 1.) ภาพรวมของลักษณะและความเสี่ยงของประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในแต่ละลักษณะ 2.) การวัดความสำคัญของความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อแต่ละกลุ่มสังคมและกลไกที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงและประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในแต่ละสถานการณ์ และ 3.) การพิจารณาความสามารถของแบบสำรวจต่าง ๆ ที่จะใช้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้ เพื่อจะเป็นแนวทางในการเลือกเครื่องมือและแบบวัดที่เหมาะสม

บทที่ 3

การทำความเข้าใจการตกเป็นเหยื่อ ความรุนแรงผ่านกรอบ ทฤษฎีนิเวศวิทยาสังคม

ภาพรวม

รายงานระดับโลกเรื่องความรุนแรงและสุขภาพ (World Report on Violence and Health) ประจำปี 2002 ขององค์การอนามัยโลกใช้แบบจำลองทางนิเวศวิทยาในการศึกษาเกี่ยวกับความรุนแรงและแนวทางในการป้องกันความรุนแรง โดยแบบจำลองทางนิเวศวิทยาที่เกี่ยวกับพัฒนาการมนุษย์แสดงให้เห็นว่า ความรุนแรงและการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงสามารถเกิดขึ้นและก่อร่างจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมหลากหลายรูปแบบในช่วงชีวิต แบบจำลองดังกล่าวพูดถึงบุคคลในสามระดับหลัก ๆ ของนิเวศวิทยาทางสังคม ได้แก่ ความสัมพันธ์ ชุมชน และสังคม ซึ่งแบบจำลองนี้ได้ปรับมาจากแบบจำลองนิเวศวิทยาสำหรับการสร้างเสริมสุขภาพของ McLeroy, Bibeau, Steckler, และ Glanz (1988) ซึ่งแบ่งระบบนิเวศวิทยาออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ในตัวบุคคล ระหว่างบุคคล สถาบัน สังคม และนโยบายสาธารณะ ในรายงานฉบับนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้เฉพาะระดับสถาบันจากรายงานของ McLeroy และคณะ ส่วนระดับอื่นยึดตามแบบจำลองในรายงานขององค์การอนามัยโลก ซึ่งจะทำให้สามารถเห็นแง่มุมของหน่วยทางสังคมระดับสถาบันที่เกี่ยวกับการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง เพราะจากรายงานฉบับนี้เน้นไปที่ประสบการณ์ของเยาวชนซึ่งปัจจุบันอยู่ในสถาบันกระบวนการยุติธรรม

กรอบทางนิเวศวิทยามีประโยชน์ตรงที่สามารถแบ่งบริบทต่าง ๆ ที่อาจนำไปสู่ความเสี่ยงการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง (หรือป้องกันการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง) ซึ่งทำให้ปัจจัยที่พบในแต่ละระดับได้รับการศึกษาอย่างถี่ถ้วน อย่างไรก็ตาม แบบจำลองนี้ยังเน้นให้เห็นความสำคัญของปฏิสัมพันธ์และการทับซ้อนกันที่เกิดขึ้นภายในและระหว่างระบบนิเวศของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ บุคคลยังเป็นศูนย์กลางของแบบจำลองระบบนิเวศ และเมื่อเวลาผ่านไป ระบบสามารถเปลี่ยนแปลงและถูกเปลี่ยนแปลงโดยบุคคลได้ เมื่อรวมกันแล้ว แบบจำลองนี้ช่วยในการดึงความสนใจให้กับปัจจัยที่เกิดขึ้นในแต่ละระดับชั้นของระบบนิเวศที่อาจมีผลต่อระดับอื่น

หนึ่งในจุดแข็งของแบบจำลองนี้คือ การเปิดโอกาสให้ศึกษาความแตกต่างของวัฒนธรรมได้ในทุกระดับ เช่น บริบทครอบครัว บริบทชุมชน และสภาวะทางการเมืองและสังคม ซึ่งมีบริบทที่ซับซ้อนเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและยังมีความแตกต่างกันในแต่ละประเทศ แบบจำลองนี้ยังเปิดโอกาสให้นักวิจัยสามารถทำความเข้าใจอิทธิพลของความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้อย่างลึกซึ้งและสอดคล้องกับบริบทของระบบนิเวศทั้งระบบ และสุดท้ายแบบจำลองนี้มีประโยชน์สำหรับการสร้างโปรแกรมแทรกแซงพฤติกรรมเฉพาะสำหรับบริบทแต่ละระดับชั้น (เช่น โรงเรียน กลุ่มเพื่อน หรือบุคคล) และยังสามารถหาความเหมาะสมที่โปรแกรมดังกล่าวจะเข้าไปส่งผลต่อภาพรวมของระบบนิเวศอีกด้วย

ปัจจัยส่วนบุคคล

ลักษณะเฉพาะบุคคล เช่น อายุ เชื้อชาติ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม สุขภาพจิต และ เพศ มีผลสำคัญต่อความเสี่ยงของการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในหลายทาง ตัวอย่าง เช่น อายุมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง แต่ขณะเดียวกันก็เป็นปัจจัยเสี่ยงด้วยหลายเหตุผลที่ต่างกัน เช่น วัยรุ่นชายมีอัตราการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงสูง (Sampson และ Laub, 1993) ซึ่งอาจเกิดจากปัญหาเกี่ยวกับพัฒนาการทางระบบประสาทที่ทำให้การตัดสินใจแย่งชิงทำให้ความสามารถในการประเมินและปกป้องตัวเองจากความเสียหายนอกลดลง หรืออาจเป็นเพราะว่าในช่วงวัยนี้ เด็กชายวัยรุ่นได้รับอิทธิพลทางการเข้าสังคมมากขึ้น ทำให้มีโอกาสในการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงมากขึ้นเช่นกัน

เด็กที่อายุน้อยก็อาจมีความเปราะบางต่อการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงมาก เนื่องจากอายุที่ต่ำทำให้ง่ายต่อการถูกกระทำ เด็กชนกลุ่มน้อย และเด็กจากย่านที่ขาดแคลน (Schuck และ Widom, 2005) มักตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในสัดส่วนที่สูงผิดปกติ แต่การจะจำแนกได้แม่นยำว่าปัจจัยเหล่านี้เกี่ยวข้องกับตกเป็นเหยื่อความรุนแรงอย่างไรนั้นทำได้ยาก เช่นเดียวกัน พฤติกรรมเกร ความเจ็บป่วยทางจิต รวมถึงการใช้สารเสพติดอาจทำให้บุคคลมี

ความเปราะบางต่อการถูกกระทำทารุณและมีความเป็นไปได้ที่จะเข้าไปอยู่ในสถานการณ์เสี่ยงมากกว่า รวมทั้งปัจจัยเหล่านี้อาจไปขัดขวางความสามารถในการตอบสนองเพื่อปกป้องตัวเอง

ในการพิจารณาปัจจัยเหล่านี้ Posick และ Gould (2015) กล่าวว่า “บริบทมีส่วนสำคัญอย่างเห็นได้ชัด แต่จะมีส่วนอย่างไรบ้างก็ต้องอภิปรายกันอยู่” (น. 195) ปัจจัยเพศ ก็มีความสำคัญต่อการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง โดยเด็กผู้ชายมีความเสี่ยงจะตกเป็นเหยื่อความรุนแรงมากกว่าเด็กผู้หญิง (Jennings และคณะ, 2010; Schreck และคณะ, 2008) อย่างไรก็ตาม ต้องพิจารณาถึงบริบททางสังคมที่ซับซ้อนการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของเพศชายและหญิง ตัวอย่างเช่น ในบริบทสังคมไทย Pradubmook-Sherer และ Sherer (2016) กล่าวว่า การที่เด็กชายได้รับอิทธิพลทางสังคมมากกว่า แปลว่า “พวกเขาที่มีความเสี่ยงที่จะเจอกับโอกาสในการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงมากกว่า (น. 381) ในขณะที่เด็กผู้หญิงอาจเข้าสังคมน้อยกว่าและมักอยู่ในบทบาทที่อ่อนแอตาม แต่ก็ยังมีความเสี่ยงมากจากการถูกกระทำทารุณทั้งร่างกายและทางเพศจากความสัมพันธ์แบบคู่วัย (Pradubmook-Sherer, 2010).

ปัจจัยและเครื่องมือระดับบุคคล

ปัจจัยในระดับบุคคลที่แบบสำรวจแต่ละชุดมุ่งเก็บข้อมูลได้ถูกรวมไว้ในภาคผนวก 1 ของรายงานฉบับนี้ แบบสำรวจบางชุดก็จะมี ความครอบคลุมมากกว่าในบางด้านแตกต่างกัน การเก็บข้อมูลระดับบุคคลจากแบบ YPICHS หรือแบบ VACS ล้วนมีประโยชน์ แต่ก็เป็นไปได้ว่าข้อมูลเหล่านี้อาจเก็บแล้วโดยสถานพินิจและไม่จำเป็นต้องเก็บซ้ำ แบบสำรวจแต่ละชุดมีจุดเน้นที่ต่างกัน เช่น แบบ YPICHS เป็นแบบสำรวจสุขภาพเด็ก ดังนั้นจึงมีคำถามเกี่ยวกับส่วนสูง น้ำหนัก และภาวะโภชนาการ ส่วนแบบ VACS เป็นแบบสำรวจเดี่ยวที่มีคำถามเกี่ยวกับการยึดถือกรอบและเจตคติ เรื่องบรรทัดฐานทางเพศ ซึ่งคำตอบของคำถามเหล่านี้จะช่วยให้นักวิจัยเข้าใจบริบทสำหรับคำถามเกี่ยวกับความรุนแรงในคู่วัย จะเห็นว่าควรพิจารณาภาพรวมของแบบสำรวจแต่ละชุด และข้อคำถามเฉพาะต่าง ๆ ทั้งนี้ แบบสำรวจ VACS เป็นเครื่องมือขึ้นเดียวที่มีกรอบคำถามซึ่งนำไปสู่การสำรวจความรุนแรงในความสัมพันธ์แบบคู่วัยได้

บริบทระหว่างบุคคล ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง และครอบครัว

ครอบครัวเป็นขอบเขตสำคัญของ การศึกษาการกระทำทารุณและการละเลย ต่อเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความรุนแรงใน ครอบครัวระหว่างผู้ใหญ่มักเชื่อมโยงกับ การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในเด็ก (Kantor และ Little, 2003) ปัจจัยที่เกี่ยวกับพ่อแม่อาจเกี่ยวข้องกับ ความเสี่ยงการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง เช่น การที่พ่อแม่ใช้สารเสพติด ทักษะการเลี้ยงดูเด็ก ระดับการศึกษา การทำงาน รวมถึงสุขภาพ ทางกายและจิต ล้วนแล้วแต่เป็นตัวแปรสำคัญ ที่จะเพิ่มหรือลดความเสี่ยงได้ (Brown, Cohen, Johnson, และ Salzinger, 1998) นอกจากนี้ ธรรมชาติของความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และ

เด็กอาจเป็นตัวกลางของความเสี่ยงในแง่อื่น เช่น การที่ผู้ปกครองคอยเฝ้าสังเกตดูแลหรือ ไม่จะสัมพันธ์กับความเสี่ยงการตกเป็นเหยื่อ ความรุนแรงในกลุ่มเพื่อนและชุมชน (Jennings และคณะ, 2010) แสดงให้เห็นถึงธรรมชาติที่ เกี่ยวข้องกันระหว่างความเสี่ยงและตัวแปรเชิง ป้องกันในหลายขอบเขต ทั้งยังแสดงประโยชน์ ของกรอบทฤษฎีจิตวิทยาสังคมที่จำเป็นสำหรับ การศึกษาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในเด็กด้วย แม้ว่าจะยังมีงานวิจัยในหัวข้อนี้ไม่มากนัก แต่มีข้อสังเกตว่าปัจจัยครอบครัวไทยอาจมี ความสัมพันธ์กับการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงใน เด็กในลักษณะเดียวกัน Pradubmook-Sherer และ Sherer (2016) พบว่า ความรุนแรงใน ครอบครัวส่งผลกับอัตราการตกเป็นเหยื่อที่สูงขึ้น อีกทั้งยังสังเกตว่า ในสังคมไทย ครอบครัว ยังเป็น “ศูนย์การกำหนดกฎความประพฤติและ จรรยาบรรณ” ที่เข้มแข็ง ซึ่งสามารถเป็นหนึ่งใน ปัจจัยป้องกันความเสี่ยงบางประการได้ (น. 382) อย่างไรก็ตาม ยังควรคำนึงถึงบรรทัดฐาน ทางครอบครัวและพฤติกรรม ซึ่งอาจถูกตีความ เป็นความรุนแรงจากวัฒนธรรมและบริบทที่ต่าง กันเมื่อต้องประเมินประสบการณ์การตกเป็น เหยื่อความรุนแรงในครอบครัว

ปัจจัยทางครอบครัว ในแบบสำรวจต่างๆ

เครื่องมือส่วนใหญ่มีการเก็บข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวกับพ่อแม่และ ครอบครัว แบบ ICAST-C มีการประเมินประสบการณ์เกี่ยวกับ ‘การฝึกวินัย’ และการสำรวจการประจบความรุนแรงภายในบ้าน การใช้คำว่า การฝึกวินัยอาจกระทบความรู้สึกน้อยกว่าคำว่าความรุนแรง และอาจช่วยให้ก้าวผ่านประเด็นความแตกต่างทางวัฒนธรรมในบริบทนี้ด้วย ส่วนแบบสำรวจ ACE-IQ สอบถามปัจจัยเกี่ยวกับพ่อแม่ครอบคลุมหลายด้านที่อาจเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงในการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงและยังประเมินการ พบเจอความรุนแรงในบ้าน (ที่ไม่ใช่การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงโดยตรง) ในขณะที่แบบสำรวจ VACS สอบถามความรุนแรงหลายประเภทที่เกิดขึ้นในบ้าน แม้ว่าจะถามคำถามทั่วไปเกี่ยวกับพ่อแม่ก็น้อยกว่า น่าสนใจว่า ทั้งแบบ VACS และแบบ ACQ-IQ มีคำถามเกี่ยวกับความรุนแรงระหว่าง พี่น้องรวมอยู่ด้วย

ความรุนแรง และกลุ่มเพื่อน

กลุ่มเพื่อนของเด็กอาจมีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง เด็กอาจมีประสบการณ์ถูกกระทำความรุนแรงโดยตรงจากเพื่อน แต่การเป็นสมาชิกกลุ่มก็อาจมีผลเพิ่มหรือลดความเสี่ยงการตกเป็นเหยื่อได้ กลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมอาจทำให้เด็กอยู่ในสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงมากขึ้น และอาจมีความอดทนต่อพฤติกรรมความรุนแรงมากกว่าในฐานะที่เป็นบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมย่อยของกลุ่ม (Baskin และ Sommers, 2014; Jennings และคณะ, 2010) กลุ่มเพื่อนก็อาจช่วยปกป้องจากความรุนแรงเช่นกัน ทิศนคติของกลุ่มและโอกาสที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับสถานการณ์เสี่ยงอาจถูกกำหนดโดยวัฒนธรรมในระดับหนึ่ง เช่น อาจมีบริบทที่แตกต่างบางประการของวัยรุ่นในชนบทที่เมื่อเทียบกับวัยรุ่นในเมือง ทำให้วัยรุ่นในเมืองมีความเสี่ยงการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงมากกว่า ทำให้ต้องสนใจสถานที่แหล่งที่อยู่อาศัย และความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นในแบบจำลองนิเวศวิทยาสังคมด้วย

ในบริบทไทย กลุ่มเพื่อนทำหน้าที่เหมือนเป็นสถานที่เกิดความรุนแรง อีกทั้งเป็นปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยป้องกันลักษณะเดียวกันที่พบในงานวิจัยที่อื่น ดังเช่นการศึกษาโดย Chokprajakchat, Kuanliang, และ Sumretphol (2015) พบอัตราการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในกลุ่มเพื่อนค่อนข้างสูงในการสำรวจประสบการณ์ของเด็กในโรงเรียน เช่นเดียวกัน Sherer และ Sherer (2014) พบว่า “ลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม และคำแนะนำของกลุ่มเพื่อนเป็นปัจจัยความเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์กับการพบเห็นความรุนแรงมากที่สุด” (น. 583) นอกจากนี้ ในการศึกษาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของนักเรียนมัธยมในประเทศไทย Pradubmook-Sherer และ Sherer (2016) ยังพบว่า พฤติกรรมทางลบของกลุ่มเชื่อมโยงกับอัตราการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงที่สูงขึ้น ในขณะที่พฤติกรรมทางบวกของกลุ่ม เช่น การเป็นอาสาสมัครในชุมชน จะช่วยเป็นปัจจัยป้องกันได้

ประเด็นเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน ในแบบสำรวจต่างๆ

แบบ VACS และแบบ YPICHs สำรวจแง่มุมต่าง ๆ ในเครือข่ายกลุ่มเพื่อน เช่น จำนวนเพื่อนและระดับความสามารถในการเชื่อมต่อกับกลุ่ม แบบ VACS ACE-IQ และ JVQ วัดความรุนแรงที่กลุ่มเพื่อนเป็นผู้กระทำ โดยแบบสำรวจ VAC ครอบคลุมการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงประเภทต่าง ๆ ได้กว้างขวางที่สุด (เช่น ความรุนแรงทางร่างกายและเพศ และการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ) บางครั้งการสอบถามข้อมูลลักษณะการกระทำที่ประสบอาจแสดงให้เห็นการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในกลุ่มเพื่อน แต่ก็ไม่ชัดเจนเสมอไป เช่น แบบสำรวจ ICAS-C ให้ผู้ตอบสามารถเลือกว่าผู้กระทำเป็น “เด็ก” / “วัยรุ่น” ในคำตอบเกี่ยวกับประสบการณ์ความรุนแรงหลายประเภท และแม้ว่าจะไม่ได้ระบุถึงความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่อและผู้กระทำผิดชัดเจน แต่ก็สามารถให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงได้ครอบคลุม

บริบททางสถาบัน

บริบททางสถาบัน เช่น โรงเรียน อาจเป็นสถานที่ที่เกิดการรังแกกัน หรือเกิดความรุนแรงและการกระทำทารุณจากเพื่อน ครู และผู้ใหญ่คนอื่น แต่ก็อาจเป็นสถานที่ที่ป้องกันและเยียวยาเด็กที่ได้รับผลจากการกระทำทารุณมาจากที่อื่น การศึกษาบริบทโรงเรียนพบบ่อยในงานวิจัยเกี่ยวกับการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในเด็ก ผลการเรียนรู้กับความสามารถในการเชื่อมต่อกับผู้อื่นมักสัมพันธ์กับความเสี่ยงการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง เช่น ผลการเรียนรู้ที่ไม่ดีเชื่อมโยงกับพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่นไทย (Ruangkanchanasetr และคณะ, 2005) และงานของ Pradubmook-Sherer และ Sherer (2016) พบว่า ยิ่งเด็กมีระดับความสำเร็จด้านการศึกษาสูงขึ้น ยิ่งมีอัตราการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงน้อยลง

ในลักษณะเดียวกัน ยังมีสถาบันอื่นที่มีบทบาทกับประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของเด็ก เช่น กระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กกระทำผิดในประเทศที่ระบบการคุ้มครองเด็กและระบบงานยุติธรรมแยกจากกัน พบว่า มีความทับซ้อนกับของประชากรเด็กที่เปลี่ยนจากการเป็นผู้ที่อยู่ในความคุ้มครองของรัฐ มาเป็นผู้ต้องโทษของรัฐ (Stewart, Livingston, และ Dennison, 2008) มีการให้คำอธิบายถึงประเด็นนี้อยู่หลากหลาย รวมถึงว่าประสบการณ์การถูกปฏิบัติไม่เหมาะสมในวัยเด็กส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางพฤติกรรมของเด็กไปในทางต่อต้านสังคม นี่เป็นการเน้นให้เห็นบทบาทที่สถาบันต่างๆ อาจมีส่วนในการทำให้ผู้ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงต่อเนื่องไปเสียเอง

ประเด็นเกี่ยวกับสถาบัน ในเครื่องมือต่างๆ

แบบสำรวจ VACS มีคำถามว่าเคยถูกครูทำทารุณทางด้านร่างกาย เพศ หรืออารมณ์หรือไม่ และยังถามคำถามแบบเดียวกันเกี่ยวกับตำรวจด้วย แบบ YPICHS มีคำถามเกี่ยวกับความรุนแรงทางร่างกายที่กระทำโดยตำรวจและในขณะถูกควบคุมตัว นอกจากนี้ ยังมีแบบสำรวจหลายชุดที่ถามคำถามเรื่องความสัมพันธ์กับโรงเรียน อย่างเช่น ผู้ตอบเคยหนีเรียนหรือไม่ หรือเคยได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนหรือไม่ รายละเอียดส่วนนี้สามารถดูได้จากภาคผนวก 1 ในหัวข้อที่เกี่ยวกับสถาบัน

ปัจจัยหลายประการที่สัมพันธ์กับการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในกลุ่มเพื่อนอาจเชื่อมโยงกับประสบการณ์ในโรงเรียนได้อย่างกว้าง ๆ นอกจากนี้ เครื่องมือส่วนใหญ่ยังสอบถามระดับการศึกษาในหมวดข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจทั้ง VACS และ YPICHS ถามคำถามเกี่ยวกับการเข้าเรียน ส่วนแบบ YPICHS ถามว่าเด็กอาศัยอยู่ในบ้านพักต่าง ๆ หรือไม่ แต่คำถามนี้จะเกี่ยวข้องกับระบบคุ้มครองเด็กของประเทศออสเตรเลียและอาจไม่สอดคล้องกับระบบของไทย

ชุมชนและสังคม

บริบทของชุมชนที่กว้างขึ้นก็เป็นประเด็นสำคัญที่ควรพิจารณา เช่น คุณภาพของสิ่งแวดล้อมในแหล่งที่อยู่อาศัย และความเสี่ยงที่มาพร้อมกับบริเวณที่มีอาชญากรรมสูงหรือพื้นที่บรรทัดฐานทางสังคมล่มสลายมักมีความสำคัญในฐานะที่เชื่อมโยงกับความเสี่ยงการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง (Baskin และ Sommers, 2014; Schuck และ Widom, 2005; Widom และคณะ, 2008) มาตรฐานทางชุมชนที่แตกต่าง และกิจกรรมที่ทำประจำก็เป็นประเด็นที่ควรพิจารณา เช่น กลุ่มทางสังคมกว้าง ๆ อย่าง องค์การทางศาสนา หรือเครือข่ายอาสาสมัครในการเฝ้าดูและแกะกล่องมเกลากิจกรรมของเยาวชน (Sherer และ Sherer, 2014) และเช่นเดียวกับบริบทอื่นๆ ปัจจุบันนี้อาจทำหน้าที่ต่างกันในการเพิ่มหรือช่วยลดความเสี่ยงสำหรับเด็กบางคน การวิเคราะห์ที่ผ่านมายังพบว่า บริบท เช่น ครอบครัวและสถาบัน กลุ่มเพื่อน และความสัมพันธ์ระหว่างคูรักร ล้วนได้รับอิทธิพลจากสังคมวัฒนธรรมในภาพกว้างอย่างชัดเจน ตั้งแต่โครงสร้างทางเศรษฐกิจและกฎระเบียบของประเทศ (เช่น ความรวยและความจน) ไปจนถึงความแข็งแกร่งและมั่นคงของบรรทัดฐานทางสังคม (หรือการล่มสลายของบรรทัดฐานทางสังคม)

ประเด็นเหล่านี้มีความเชื่อมโยงกับบริบทสังคมไทย เช่น ประเด็นความเปราะบางของเด็กต่อการค้ามนุษย์และการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ (Krug และคณะ, 2002) ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและบรรทัดฐานที่แตกต่างกันของเมืองและชนบท (Klausner, 2002; Pradubmook-Sherer และ Sherer, 2016; Sherer และ Sherer, 2014) การเปลี่ยนแปลงของบรรทัดฐานทางสังคมและความคาดหวังทางสังคมระหว่างยุคสมัย (Sherer และ Sherer, 2014) และบทบาทของศาสนาในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศ (Pradubmook-Sherer และ Sherer, 2016) ล้วนแล้วแต่เป็นประเด็นสำคัญที่อาจมีผลต่อความเสี่ยงการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของเด็ก นอกจากนี้ ความเสี่ยงที่สูงขึ้นในระดับมหภาค (เช่น การก่อการร้าย หรือเหตุการณ์ความไม่สงบ) ก็เป็นประเด็นที่น่าสนใจ สอดคล้องกับข้อค้นพบของ Pradubmook-Sherer และ Sherer (2016) ว่าสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น ในจังหวัดชายแดนใต้ของประเทศไทย มีผลต่ออัตราการเกิดความรุนแรงและความเสี่ยงการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในภาพรวม เพราะทั้งประสบการณ์โดยตรง และการ “ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมที่มีการก่อการร้ายอาจทำให้ความรุนแรงเป็นสิ่งที่ดูมีความชอบธรรมนำไปสู่การกระทำที่รุนแรงมากขึ้นและการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของพลเมือง” (น. 380)

บริบททางสังคมวัฒนธรรม ในแบบสำรวจต่างๆ

แบบสำรวจ VACS มีข้อคำถามเกี่ยวกับความรุนแรงทางร่างกายและทางเพศ และการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยสมาชิกในชุมชนในระดับกว้าง ทั้งยังสำรวจการรับรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในชุมชน และการเข้าถึงบริการทางสังคม แบบ ICAS-C และแบบ ACE-IQ ถามเกี่ยวกับประสบการณ์ของเด็กในเรื่องความรุนแรงในชุมชน สงคราม และความรุนแรงร่วมรูปแบบอื่น โดยแบบสำรวจ ACE-IQ มีคำถามที่ละเอียดครอบคลุม การวัดการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศและแรงงานปรากฎเฉพาะในแบบสำรวจ Mekong Challenge แต่คำถามบางข้อเกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศในแบบ ICAS-C อาจแสดงถึงการถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ เช่น คำถามว่าเด็กเคยถูกบังคับให้ถ่ายภาพหรือวิดีโอทางเพศหรือไม่ และแบบ ICAS-C ยังถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของชุมชน (เช่น อยู่ในเมืองใหญ่ หรือเมืองเล็ก) ซึ่งอาจมีประโยชน์สำหรับการสำรวจตัวแปรของประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงภายในประเทศ โดยเฉพาะเมื่อสิ่งแวดล้อมที่ต่างกันสะท้อนบรรทัดฐานทางสังคมที่ต่างกัน ในภาพรวมแล้ว การรวบรวมงานวิจัยและข้อมูลอื่น ๆ มาเพื่อสำรวจปัจจัยในระดับมหภาคและเชื่อมโยงกับข้อมูลการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง อาจมีประโยชน์ต่อการศึกษาประเด็นต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในแบบจำลองนิเวศวิทยาสังคมระดับได้

บทที่ 4

การตรวจสอบเครื่องมือวัด ความรุนแรงต่อเด็ก

นอกจากแบบสำรวจทั้ง 8 ชุด² ที่สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทยได้คัดเลือกมาศึกษา ยังมีแบบสำรวจอีก 7 ชุด³ ที่คณะวิจัยมหาวิทยาลัยกรีฟิธเสนอให้นำมาตรวจสอบเพิ่มเติม โดยคัดเลือกจากเครื่องมือที่ได้รับการกล่าวถึงในบทความเกี่ยวกับแบบสำรวจความรุนแรงต่อเด็กมากกว่า 1 บทความ ในระยะเวลาไม่นาน โดยใช้การสืบค้นอย่างเป็นระบบ (Burgermeister, 2007; Edleson และคณะ, 2007; Stover และ Berkowitz, 2005; Tonmyr, Draca, Crain, และ MacMillan, 2011)

-
2. VACS, GSHS, YPICHS, ACE-IQ, Mekong Challenge, ICAST-P, ICAST-R, ICAST-C. หมายเหตุ แบบสำรวจ VACS ที่ใช้เป็นฉบับภาษาอังกฤษในส่วนแบบสำรวจหลัก โดยมีการปรับเล็กน้อยในแต่ละประเทศ เพื่อให้เข้ากับบริบททางวัฒนธรรมและการแปลภาษา (c.f. UNICEF, 2014a). ส่วนแบบสำรวจส่วนที่เกี่ยวกับครัวเรือนไม่ได้นำมาใช้เพราะไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษานี้
 3. CECA.Q, CATS, CTQ, CTS, CCMS, JVQ, and ETI

แบบสำรวจทั้ง 15 แบบ ที่นำมาตรวจสอบ

ชื่อเต็ม	อักษรย่อ	การเข้าถึงแบบสำรวจ
Violence against Children Survey Female Questionnaire	VACS Female	โดยความอนุเคราะห์จาก The Centers for Disease Control and Prevention (CDC)
Violence against Children Survey Male Questionnaire	VACS Male	โดยความอนุเคราะห์จาก The Centers for Disease Control and Prevention (CDC)
WHO Global School-based Student Health Survey	GSHS	สามารถดูได้ที่ http://www.who.int/chp/gshs/methodology/en/
Young People in Custody Health Survey	YPICHS	สามารถดูได้ที่ http://www.justicehealth.nsw.gov.au/publications/ypichs-full.pdf
Adverse Childhood Experiences International Questionnaire	ACE-IQ	สามารถดูได้ที่ http://www.who.int/violence_injury_prevention/violence/activities/adverse_childhood_experiences/en/
Mekong Challenge		สามารถดูได้ที่ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/--asia/--ro-bangkok/documents/publication/wcms_bk_pb_69_en.pdf
ISPCAN Child Abuse Screening Tool Parent's Version	ICAST-P	โดยความอนุเคราะห์จาก The International Society for the Prevention of Child Abuse and Neglect
ISPCAN Child Abuse Screening Tool Retrospective Version	ICAST-R	โดยความอนุเคราะห์จาก The International Society for the Prevention of Child Abuse and Neglect
ISPCAN Child Abuse Screening Tool Children's Version	ICAST-C	โดยความอนุเคราะห์จาก The International Society for the Prevention of Child Abuse and Neglect
Care and Abuse Questionnaire	CECA.Q	สามารถดูได้ที่ http://cecainterview.com/
Child Abuse and Trauma Scale	CATS	สามารถดูได้ที่ http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0145213494001316
Childhood Trauma Questionnaire	CTQ	สามารถดูได้ที่ http://www.midss.org/sites/default/files/trauma.pdf
Conflict Tactics Scale	CTS	สามารถดูได้ที่ https://www.icpsr.umich.edu/icpsrweb/PHDCN/descriptions/cts-parent-child-w1-w2-w3.jsp
Comprehensive Child Maltreatment	CCMS	สามารถดูได้ที่ http://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.5172/jfs.7.1.7
Early Trauma Inventory	ETI-SF	สามารถดูได้ที่ http://www.psychiatry.emory.edu/documents/research/ETISR-SF%20Adult%20traumas.pdf
Juvenile Victimization Questionnaire	JVQ	สามารถดูได้ที่ http://www.unh.edu/ccrc/juvenile_victimization_questionnaire.html

การวิเคราะห์แบบ สำรวจ

เพื่อให้การเปรียบเทียบแบบสำรวจเป็นไปอย่างชัดเจน ประเด็นที่สอบถามในแต่ละแบบสำรวจจะตั้งไปนำเสนอรวมกันในภาคผนวก 1 โดยใช้กรอบแนวคิดประการแรกคือ พิจารณาการเก็บข้อมูลปัจจัยรายบุคคล เช่น อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา จากนั้นพิจารณาการเก็บข้อมูลทางประชากร เช่น รายได้ในครอบครัว และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ปกครอง ต่อมาพิจารณาประเภทของการ

ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงที่แบบสำรวจนั้นถามถึง ไม่ว่าจะเป็นทางกาย ทางอารมณ์ ทางเพศ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการละเลย และการปฏิบัติโดยมีขอบต่อเด็กและเยาวชน ในลักษณะอื่น เช่น ความรุนแรงระหว่างคู่รัก ในกลุ่มเพื่อน ในชุมชน การแสวงหาประโยชน์ และการพบเห็นเหตุการณ์ความรุนแรง ซึ่งการนำเสนอแบบนี้จะทำให้การประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนในการเก็บข้อมูลด้านต่างๆ ของแต่ละแบบสำรวจกระทำได้ง่ายขึ้น อีกทั้งยังทำให้การเลือกข้อความจากแบบสำรวจต่างชุดกันเพื่อสร้างเครื่องมือใหม่ที่เฉพาะเจาะจงเหมาะสมต่อความต้องการสามารถกระทำได้ง่ายขึ้น

จุดแข็ง และจุดอ่อน ของแบบสำรวจ

ข้อสังเกตเกี่ยวกับแบบสำรวจโดยภาพรวม ประการแรก คือ ส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์และประเภทของการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง โดยให้ความสนใจกับบริบทน้อยกว่า แบบสำรวจบางชุดถามถึงข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำความรุนแรง (เช่น ผู้ปกครอง คนในครอบครัว เพื่อน) แต่ก็ไม่ใช่ทุกแบบสำรวจ ซึ่งนี่เป็นประเด็นสำคัญในการวิเคราะห์ในภาคผนวก 2 ที่จะเปรียบเทียบแบบสำรวจต่างๆ ว่ามีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำและสถานที่เกิดเหตุการณ์รุนแรงหรือไม่อย่างไร นอกจากนี้ ยังต้องคำนึงว่าไม่ใช่แบบสำรวจทุกชุดจะเก็บข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงตลอดทั้งชีวิตของผู้ตอบ และยังมีความแตกต่างกันในเรื่องการสำรวจความถี่ของการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง แบบสำรวจบางชุดถามจำกัดช่วงเวลาเฉพาะ เนื่องจากการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงหลากหลายรูปแบบและหลายครั้งเป็นหนึ่งในปีหาสำคัญที่มักพบในกลุ่มเด็กและเยาวชน ผู้กระทำผิด ดังนั้นจึงเป็นประเด็นที่ควรพิจารณา ตารางต่อไปนี้จะแสดงถึงกรอบเวลาที่แต่ละเครื่องมือใช้

เครื่องมือ	ระยะเวลาที่สำรวจ/ความถี่
VACS	เคยเกิดขึ้น, เกิดขึ้นในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา, ครั้งล่าสุดที่เกิดขึ้นอายุเท่าไร
ICAST	ความถี่ (เช่น สัปดาห์ละครั้ง หรือมากกว่านั้น)
CCMS	เกิดขึ้นบ่อยแค่ไหน
CATS	เคยเกิดขึ้นเมื่อคุณเป็นเด็กหรือวัยรุ่น
CTS	เคยเกิดขึ้นในช่วงปีที่ผ่านมา
GSHS	ความถี่ (เช่น 1 ครั้ง)
CTQ	เคยเกิดขึ้น ก่อนอายุ 17 ปี
ACE-IQ	ความถี่ (เช่น ในช่วงอายุไม่เกิน 18 ปี เกิดขึ้นเป็นประจำ เกิดขึ้นบ่อยครั้ง)
CECA.Q	เคยเกิดขึ้น
YPICHS	ความถี่
ETI-SF	เคยเกิดขึ้น ก่อนอายุ 18 ปี
JVQ	เคยเกิดขึ้น ก่อนอายุ 18 ปี

นอกจากนี้ อาจไม่มีข้อคำถามสำหรับประเมินความร้ายแรงของการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง หรือข้อคำถามที่มีศักยภาพที่จะใช้ประเมินความร้ายแรงดังกล่าว แต่ก็มีข้อยกเว้น เช่น เครื่องมืออย่าง VACS และ CECA.Q มีคำถามว่า เด็กได้รับบาดเจ็บจากเหตุการณ์รุนแรงหรือไม่ บางแบบสำรวจมีมาตรฐานให้ตอบระดับความร้ายแรงที่สามารถนำมาใช้ประเมินประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในเด็กได้ เหตุผลส่วนหนึ่งเป็นเพราะความร้ายแรงเป็นตัวแปรที่ยากจะนำมาวัด ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละคนเข้าใจอย่างไร ทั้งในเชิงรูปธรรม (ระดับการใช้กำลังหรือมาตรการจัดการกระทำ) หรือเชิงเปรียบเทียบ (ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเด็ก) ซึ่งนี่เป็นตัวบ่งชี้ว่าแบบสำรวจการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงแม้มีประโยชน์แต่ก็อาจไม่มีประสิทธิภาพพอที่จะวัดผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อเด็กได้เสมอไป

ความเที่ยงตรงและ ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ และความสอดคล้องกับวัฒนธรรม

เนื่องจากแบบสำรวจทั้งหมดในรายงานฉบับนี้
ยังไม่เคยใช้ในประเทศไทยมาก่อน จึงต้องมีการพิจารณา
ถึงความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นเมื่อใช้งานในบริบท
ไทย โดยเฉพาะในประเด็นต่อไปนี้

- ความสอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรมของ
ข้อคำถามในเครื่องมือ
- ความเที่ยงตรงและระดับความเชื่อมั่นของ
เครื่องมือ โดยเฉพาะในบริบทไทยรวมถึงในเอเชีย
ตะวันออกเฉียงใต้
- การแปลเครื่องมือเป็นภาษาไทยและภาษาใน
ภูมิภาค

งานวิจัยเกี่ยวกับความเหมาะสมทางสังคมและ
วัฒนธรรมของแบบสำรวจความรุนแรงต่อเด็กนอก
ประเทศตะวันตกหรือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ยังมีอยู่
น้อยมาก อย่างไรก็ตาม ในประเทศไทยเคยมีงานวิจัย
เรื่องการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของเยาวชนกับปัจจัย
วัฒนธรรมและสังคมซึ่งได้กล่าวไปแล้วข้างต้น งานวิจัย
จากประเทศในเอเชีย เช่น ไต้หวัน (Chen และ Avi Astor,
2009) ยังพบอีกว่า แบบจำลองความเสี่ยงจากประเทศ
ตะวันตกสามารถใช้ในการทำนายการเกิดความรุนแรง
ในโรงเรียนและการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของเด็กและ
เยาวชนในประเทศไต้หวัน เช่นนั้น เราจึงสรุปว่าม้งาน
วิจัยเกี่ยวกับ"การถ่ายโอน"แบบสำรวจข้ามวัฒนธรรม
อยู่บ้าง แต่ก็ไม่เพียงพอที่จะบ่งชี้ว่ามีปัญหาเรื่องระดับ
ความเชื่อมั่นหรือความเที่ยงตรงที่เกิดจากความสอดคล้อง
กับวัฒนธรรม และปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม
ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนไทย

แบบสำรวจการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงมักมี
ปัญหาเรื่องระดับความเชื่อมั่นและความเที่ยง ซึ่งยิ่ง
ชัดเจนขึ้นเมื่อถูกนำมาใช้ในบริบททางสังคมและ
วัฒนธรรมที่ต่างจากที่ที่แบบสำรวจนั้นถูกสร้างขึ้น ดัง
นั้น ก่อนจะนำมาใช้ ควรดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้
เพื่อให้แน่ใจว่าได้จัดการปัญหาด้านความเชื่อมั่นและ
ความเที่ยงตรงที่อาจเกิดขึ้นอย่างดีที่สุดเท่าที่เป็นได้ก่อน
ที่จะนำไปใช้จริงกับเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัว

การใช้แบบสำรวจการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง
ใด ๆ ไม่ว่าจะเพียงบางส่วนหรือทั้งหมด ควรหารือกับผู้
มีประสบการณ์ในการออกแบบ ทำวิจัย การกำหนดระเบียบ
วิธี และการสำรวจกลุ่มประชากรขนาดใหญ่ อาจดูเหมือน
เป็นการสิ้นเปลืองเวลาในตอนแรกแต่ก็คุ้มค่าที่ช่วยลด
ปัญหาในเรื่องความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงซึ่งอาจจะ
เกิดขึ้นตามมา หากไม่ได้จัดการประเด็นต่าง ๆ ให้รัดกุม
ก่อนนำแบบสำรวจไปใช้จริง

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกรดำเนินการควรทำความเข้าใจ
กับทฤษฎี ระเบียบวิธี และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับ
การออกแบบการสำรวจและเกี่ยวกับการสำรวจ
เหยื่อความรุนแรง คู่มือการสำรวจการตกเป็นเหยื่อ
ความรุนแรงที่พัฒนาโดย UN- ECE Statistical Division
([https://www.scribd.com/document/41169741/
Manual-on-Victimization-Surveys](https://www.scribd.com/document/41169741/Manual-on-Victimization-Surveys)) จะเป็นประโยชน์
ต่อการพิจารณาเรื่องระเบียบวิธีวิจัย ความเชื่อมั่น
ความเที่ยงตรง และความสอดคล้องกับวัฒนธรรม เพื่อใช้
แบบสำรวจกับเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัว และไม่
จะใช้แบบสำรวจใด ต้องมีการทดสอบนำร่องถึงประเด็น
ทางด้านความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง และความสอดคล้อง
กับวัฒนธรรมเสียก่อน

ภาคผนวก 3 รวบรวมงานเกี่ยวกับระดับความเชื่อมั่นของแบบสำรวจ รวมถึงความเห็นเกี่ยวกับการนำไปปรับใช้ในบริบทที่แตกต่าง แบบสำรวจในการรายงานชิ้นนี้ยังไม่เคยนำมาปรับใช้ในบริบทไทย อย่างไรก็ตาม แบบสำรวจต่อไปนี้จะเคยถูกทดสอบในบริบทที่นอกเหนือจากประเทศฝั่งตะวันตก

เครื่องมือ	ประเทศ
VACS	สวาซิแลนด์ ⁴ แทนซาเนีย เคนยา ซิมบับเว เฮติ กัมพูชา มาลาวี (Chiang และคณะ, 2016)
ACE-IQ	ซาอุดีอาระเบีย (Almuneef, Qayad, Aleissa, และ Albuhairan, 2014)
ICAST	บราซิล (Silveira และ Grassi-Oliveira, 2016), เกาหลีใต้ (Lee และ Kim, 2011), กาตาร์และปาเลสไตน์ (Eldeeb และคณะ, 2016), ซาอุดีอาระเบีย (Al-Eissa และคณะ, 2015), ไต้หวัน (H. Y. Chang, Lin, Chang, Tsai, และ Feng, 2013)
CTQ	อิหร่าน (Garrusi และ Nakhaee, 2009), เกาหลีใต้ (Kim, Park, Yang, และ Oh, 2011)

ประเด็นสำคัญประการหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงเมื่อมีการใช้แบบสำรวจในบริบทที่ต่างออกไปคือ ความท้าทายในการแปล การแปลย้อนกลับเป็นวิธีที่มักใช้เมื่อแปลแบบสำรวจจากภาษาต้นฉบับ (เช่น ภาษาอังกฤษ) ไปสู่ภาษาปลายทาง (เช่น ภาษาไทย) โดยมีกระบวนการดังนี้ (1) พัฒนาเครื่องมือในภาษาต้นฉบับ (2) แปลเครื่องมือเป็นภาษาปลายทาง (3) แปลจากภาษาปลายทางกลับเป็นภาษาต้นฉบับ (4) ตรวจสอบความถูกต้องของไวยากรณ์และความหมายโดยเปรียบเทียบเครื่องมือต้นฉบับกับฉบับที่แปลย้อนกลับ และ (5) ทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น (เช่น Brislin 1970; Runyan และคณะ 2009; Sundborg และคณะ 2012)

งานวิจัยที่กล่าวถึงความยากในการแปลย้อนกลับสำหรับเครื่องมือที่เกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กและผู้หญิง (หรือ การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในภาพรวม) ยังมีค่อนข้างน้อย แต่มีการศึกษาในสาขาอื่น เช่น สาขาการพยาบาล ที่พบปัญหาในการใช้วิธีนี้ ซึ่งความท้าทายก็คือ การเทียบเคียงกันระหว่างเครื่องมือต้นฉบับกับฉบับแปล เนื่องจากการแปลภาษาอาจไม่เพียงพอ หรือทำให้ต้องเปลี่ยนใจความและคำพูดไปจากเดิม (Hilton และ Skrutkowski 2002; Wang, Lee และ Fetzer 2006) เพื่อจัดการกับปัญหาดังกล่าว ควรใช้ผู้ที่รู้ทั้งสองภาษาในกระบวนการแปล และให้ผู้เชี่ยวชาญภาษาเดียวเป็นผู้ตรวจทาน (อ่านเพิ่มเติมที่ Cha, Kim และ Erlen 2007).

4. ประเทศสวาซิแลนด์ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น "ราชอาณาจักรแห่งเอสวาตินี (the Kingdom of eSwatini)" เมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. 2018

unสรุป

แบบสำรวจ Violence Against Children (VACS) เป็นแบบสำรวจที่ครอบคลุมสมบรูณ์ที่สุดจากทั้งหมดที่ได้ทำการตรวจสอบ เนื่องจากแบบสำรวจดังกล่าวเก็บข้อมูลการกระทำรุนแรงและการละเลยหลายประเภทในบริบทที่หลากหลาย ทั้งยังเก็บข้อมูลเรื่องความถี่ และประสบการณ์ตลอดช่วงชีวิต นอกจากนี้ แบบสำรวจดังกล่าวยังถูกนำไปใช้ในบริบททางวัฒนธรรมที่ต่างกันอย่างใดก็ตาม หากพิจารณาความเหมาะสมในทางปฏิบัติ VACS เป็นแบบสำรวจที่ยาวและซับซ้อน ที่ต้องการผู้สัมภาษณ์ซึ่งผ่านการอบรม และมีทักษะเฉพาะในการเก็บข้อมูล (UNICEF, 2014b) ฉะนั้นการใช้แบบสำรวจนี้เป็นประจำในสภาพแวดล้อมที่ผู้ตอบถูกควบคุมตัวอาจไม่ใช่เรื่องง่าย

สำหรับแบบสำรวจ ACE-IQ และ ICAS เป็นเครื่องมือที่ได้รับการพัฒนาเพื่อการใช้งานในบริบททางวัฒนธรรมที่หลากหลาย ทั้งยังมีค่าความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นที่ได้รับการยอมรับในหลายประเทศ คำถามในแบบสำรวจทั้งสองแบบนี้ถูกออกแบบมาเพื่อหลีกเลี่ยงการตีความด้านคุณค่า และสะท้อนสภาพสังคมในท้องถิ่นที่นำไปใช้ได้เหมาะสม นอกจากนี้ ICAS ยังเป็นเครื่องมือที่ใช้ง่าย

ที่สามารถช่วยให้มั่นใจว่าการสำรวจจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามจรรยาบรรณ อย่างที่ได้กล่าวไปในบทที่ 3 แบบสำรวจแต่ละชุดมีทั้งจุดแข็งและจุดอ่อน การประเมินแต่ละด้านที่ปรากฏในภาคผนวกจะเป็นประโยชน์ในการพิจารณาแบบสำรวจแต่ละชุดและหาปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ตรงกับความต้องการ

โดยสรุปการเลือกแบบสำรวจควรพิจารณาว่า ตั้งใจที่จะใช้เก็บข้อมูลเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดที่ถูกควบคุมตัวเป็นประจำ หรือใช้ในการสำรวจเพียงครั้งคราวเพื่อรวบรวมข้อมูลในภาพกว้างเท่านั้น งานวิจัยจาก UNICEF (2014) เกี่ยวกับตัวชี้วัดเชิงปริมาณและการประเมินความรุนแรงต่อเด็กชี้ว่า แบบสำรวจหลาย ๆ ชุดขาดความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงในแง่ของจุดมุ่งหมายและบริบทการใช้งาน เครื่องมือหลายชุดถูกสร้างขึ้นมาเพื่อสำรวจความรุนแรงต่อเด็กเฉพาะเจาะจงในกลุ่มเด็กและเยาวชนบางกลุ่มไม่ใช่สำหรับกลุ่มประชากรทั่วไป ในทางกลับกัน มีแบบสำรวจหลายแบบถูกใช้ในการอนุมานระดับและประเภทของความรุนแรงต่อเด็กในกลุ่มประชากรเด็กและเยาวชนทั่วไปจากการสำรวจกลุ่มประชากรเป้าหมาย

ดังนั้น การใช้แบบสำรวจความรุนแรงต่อเด็กอย่างแพร่หลายในประเทศไทยนั้น นักวิจัยควรระบุวัตถุประสงค์และกลุ่มประชากรเป้าหมายเสียก่อน หากวัตถุประสงค์คือการติดตามวัดความชุกและประสบการณ์ความรุนแรงอย่างสม่ำเสมอในกลุ่มเฉพาะ และใช้ข้อมูลเหล่านี้ในการฟื้นฟูเยียวยาระดับบุคคล หรือเพื่อดูแลเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัว แบบสำรวจที่ใช้ก็ควรเลือกสำหรับเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงมากกว่าการวัดความรุนแรงต่อเด็กในประชากรเด็กและเยาวชนทั่วไป ซึ่งสำหรับจุดมุ่งหมายดังกล่าว การใช้เครื่องมืออย่าง VACS อาจไม่สะดวกเท่าเครื่องมือที่สั้นกว่า (แม้จะไม่ครอบคลุมเท่า) อย่าง ACE-IQ หรือ ICASST แต่หากจุดมุ่งหมายคือการศึกษาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของเด็กในภาพกว้าง เพื่อใช้ประโยชน์ในระดับนโยบาย หรือศึกษาหาความเสี่ยงโดยทั่วไป การใช้แบบสำรวจที่ครอบคลุมรายละเอียดอย่าง VACS อาจมีประโยชน์มากกว่า หรืออาจใช้การสร้างแบบสำรวจเพื่อการวิจัยโดยเฉพาะ แต่การใช้แบบสำรวจ ACE-IQ, VACS, และ ICASST ซึ่งแพร่หลายอยู่แล้ว ก็จะมีประโยชน์ในการเปรียบเทียบข้ามบริบทหรือกับประเทศอื่น

ไม่ว่าจะอย่างไร มีความเป็นไปได้ที่ข้อค้นพบต่าง ๆ จากแบบสำรวจเหล่านี้จะมีประโยชน์ต่อการสร้างความเข้าใจประสบการณ์ของเด็กและเยาวชนในบริบทสังคมไทย โดยการนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับการสำรวจในระดับมหภาคเกี่ยวกับความชุก และลักษณะของความรุนแรงในสังคมไทย และเพื่อวางกรอบการวิจัยเกี่ยวกับความรุนแรงในเด็กในภาพกว้างต่อไป

บรรณานุกรม

- A** Al-Eissa, M. A., AlBuhairan, F. S., Qayad, M., Saleheen, H., Runyan, D., & Almuneef, M. (2015). Determining child maltreatment incidence in Saudi Arabia using the ICAST-CH: A pilot study. *Child Abuse & Neglect*, 42, 174-182. doi:10.1016/j.chiabu.2014.08.016
- Almuneef, M., Qayad, M., Aleissa, M., & AlBuhairan, F. (2014). Adverse childhood experiences, chronic diseases, and risky health behaviors in Saudi Arabian adults: A pilot study. *Child Abuse & Neglect*, 38(11), 1787-1793. doi:10.1016/j.chiabu.2014.06.003
- B** Baskin, D., & Sommers, I. (2014). Exposure to Community Violence and Trajectories of Violent Offending. *Youth Violence and Juvenile Justice*, 12(4), 367-385. doi:10.1177/1541204013506920
- Becker, A.E., Roberts, A.L., Perloe, A., Bainivualiku, A., Richards, L.K., Gilman, S.E., & Striegel-Moore, R.H. (2010). Youth health-risk behavior assessment in Fiji: the reliability of Global School-based Student Health Survey content adapted for ethnic Fijian girls. *Ethnicity & health*, 15(2), 181-97.
- Bender, K. (2010). Why do some maltreated youth become juvenile offenders? A call for further investigation and adaptation of youth services. *Children and Youth Services Review*, 32(3), 466-473. doi:10.1016/j.chiayouth.2009.10.022
- Brislin, R. W. (1970). 'Back-Translation for Cross-Cultural Research', *Journal of Cross-Cultural Psychology*, 1(3): 185-216.
- Brown, J., Cohen, P., Johnson, J. G., & Salzinger, S. (1998). A longitudinal analysis of risk factors for child maltreatment: findings of a 17-year prospective study of officially recorded and self-reported child abuse and neglect. *Child Abuse & Neglect*, 22(11), 1065-1078. doi: 10.1016/ S 0145-2134 (98) 00087-82134(98) 00087-8
- Burgermeister, D. (2007). Childhood adversity: A review of measurement instruments. *Journal of Nursing Measurement*, 15(3), 163-176. doi:10.1891/106137407783095766
- C** Cecil, H., & Matson, S.C. (2006). Sexual victimization among African American adolescent females: examination of the reliability and validity of the Sexual Experiences Survey. *Journal of Interpersonal Violence*, 21(1), 89-104.
- Cha, E. S., Kim, K. H. and Erlen, J.A. (2007). 'Translation of Scales in Cross-Cultural Research: Issues and Techniques', *Journal of Advanced Nursing*, 58(4): 386-395.
- Chang, H. Y., Lin, C. L., Chang, Y. T., Tsai, M. C., & Feng, J. Y. (2013). Psychometric testing of the Chinese version of ISPCAN Child Abuse Screening Tools Children's Home Version (ICAST-CH-C). *Children and Youth Services Review*, 35(12), 2135-2139. doi:10.1016/j.chiayouth.2013.10.020
- Chang, J. J., Chen, J. J., & Brownson, R. C. (2003). The role of repeat victimization in adolescent delinquent behaviors and recidivism. *Journal of Adolescent Health*, 32(4), 272-280. doi:10.1016/S1054-139X(02)00564-5
- Chen, J. K., & Avi Astor, R. (2010). School violence in Taiwan: Examining how Western risk factors predict school violence in an Asian culture. *Journal of Interpersonal Violence*, 25(8), 1388-1410.
- Chiang, L. F., Kress, H., Sumner, S. A., Gleckel, J., Kawemama, P., & Gordon, R. N. (2016). Violence Against Children Surveys (VACS): towards a global surveillance system. *Injury Prevention*, 22 (Suppl 1), i17-i22. doi:10.1136/injuryprev-2015-041820
- Chokprajakchat, S., Kuanliang, A., & Sumrethphol, N. (2015). What Children Say About Violence, Victimization, and Punishment. *Journal of Ethnicity in Criminal Justice*, 13(4), 309-329. doi:10.1080/15377938.2014.997951
- D** Day, D. M., Hart, T. A., Wanklyn, S. G., McCay, E., Macpherson, A., & Burnier, N. (2013). Potential mediators between child abuse and both violence and victimization in juvenile offenders. *Psychological Services* 10(1), 1-11. doi:10.1037/a0028057
- E** Edleson, J. L., Ellerton, A. L., Seagren, E. A., Kirshberg, S. L., Schmidt, S. O., & Ambrose, A. T. (2007). Assessing child exposure to adult domestic violence. *Children and Youth Services Review*, 29(7), 961-971. doi:10.1016/j.chiayouth.2006.12.009
- Eldeeb, N., Halileh, S., Alyafei, K. A., Ghandour, R., Dargham, S., Giacaman, R., Mian, M. (2016). Child discipline in Qatar and Palestine: A comparative study of ICAST-R. *Child Abuse & Neglect*, 61, 63-72. doi:10.1016/j.chiabu.2016.10.006
- Elklit, A., Karstoft, K.-I., Armour, C., Feddern, D., & Christoffersen, M. (2013). Predicting criminality from child maltreatment typologies and posttraumatic stress symptoms. *European Journal of Psychotraumatology*, 4, doi: 10.3402/ejpt.v340413400.19825.
- English, D. J., Upadhyaya, M. P., Litrownik, A. J., Marshall, J. M., Runyan, D. K., Graham, J. C., & Dubowitz, H. (2005). Maltreatment's wake: The relationship of maltreatment dimensions to child outcomes. *Child Abuse & Neglect*, 29(5), 597-619. doi: 10.1016/j.chiabu.2004.12.008,
- F** Finkelhor, D., Ormrod, R. K., & Turner, H. A. (2007). Poly-victimization: A neglected component in child victimization. *Child Abuse & Neglect*, 31(1), 7-26.
- G** Garrusi, B., & Nakhaee, N. (2009). Validity and Reliability of a Persian Version of the Childhood Trauma Questionnaire. *Psychological Reports*, 104(2), 509-516. doi:10.2466/PRO.104.2.509-516
- Gottfredson, M. R., & Hirschi, T. (1990). *A General Theory of Crime*. Palo Alto: Stanford University Press
- Grassi-Oliveira, R., Cogo-Moreira, H., Salum, G.A., Brietzke, E., Viola, T.W., Manfro, G.G., Kristensen, C.H., & Arteche, A.X. (2014). Childhood Trauma Questionnaire (CTQ) in Brazilian Samples of Different Age Groups: Findings from Confirmatory Factor Analysis. *PLoS one*.
- H** Herrenkohl, R. C., & Herrenkohl, T. I. (2009). Assessing a child's experience of multiple maltreatment types: Some unfinished business. *Journal of Family Violence*, 24(7), 485-496. doi:10.1007/s10896-009-9247-2
- Herrenkohl, T. I., Huang, B., Tajima, E. A., & Whitney, S. D. (2003). Examining the Link between Child Abuse and Youth Violence. *Journal of Interpersonal Violence*, 18(10), 1189-1208. doi:10.1177/0886260503255558
- Hilton, A. & Skrutkowski, M. (2002). 'Translating Instruments into Other Languages: Development and Testing Processes', *Cancer Nursing*, 25(1): 1-7.
- Hurren, E., Stewart, A., & Dennison, S. (2017). Transitions and turning points revisited: A replication to explore child maltreatment and youth offending links within and across Australian cohorts. *Child Abuse & Neglect*, 65, 24-36.
- J** Jennings, W. G., Higgins, G. E., Tewksbury, R., Gover, A. R., & Piquero, A. R. (2010). A longitudinal assessment of the victim-offender overlap. *Journal of Interpersonal Violence*, 25(12), 2147-2174. doi:10.1177/0886260509354888
- Jennings, W. G., Piquero, A. R., & Reingle, J. M. (2012). On the overlap between victimization and offending: A review of the literature. *Aggression and Violent Behavior*, 17(1), 16-26. doi:10.1016/j.avb.2011.09.003
- K** Kantor, G. K., & Little, L. (2003). Defining the Boundaries of Child Neglect. *Journal of Interpersonal Violence*, 18(4), 338-355. doi:10.1177/0886260502250834
- Kaufman, J., Birmaher, B., Perel, J., Dahl, R. E., Moreci, P., Nelson, B.Ryan, N. D. The Corticotropin-Releasing Hormone Challenge in Depressed Abused, Depressed Nonabused, and Normal Control Children. *Biological Psychiatry*, 42(8), 669-679. doi:10.1016/S0006-3223(96)00470-2
- Kim, D., Park, S.-C., Yang, H., & Oh, D. H. (2011). Reliability and Validity of the Korean Version of the Childhood Trauma Questionnaire-Short Form for Psychiatric Outpatients. *Psychiatry Investigation*, 8(4), 305-311. doi:10.4306/pi.2011.8.4.305

Klausner, W. J. (2002). *Thai Culture in Transition. Bangkok: The Siam Society.*

Koss, M. P., & Gidycz, C. A. (1985). Sexual Experiences Survey: Reliability and validity. *Journal of Consulting and Clinical Psychology, 53*(3), 422-423.

Krahé, B., Reimer, T., Scheinberger-Olwig, R., & Fritsche, I. (1999). Measuring sexual aggression: The reliability of the sexual experiences survey in a German sample. *Journal of Interpersonal Violence, 14*(1), 91-100.

Krug E. G., Dahlberg L.L., Mercy J.A., Zwi A.B., & Lozano R. (eds.). (2002). *World report on violence and health.* Geneva: World Health Organization.

L

Lauritsen, J. L., Sampson, R. J., & Laub, J. H. (1991). The Link Between Offending and Victimization Among Adolescents. *Criminology, 29*(2), 265-292. doi:10.1111/j.1745-9125.1991.tb01067.x

Lee, Y., & Kim, S. (2011). Childhood maltreatment in South Korea: Retrospective study. *Child Abuse & Neglect, 35*(12), 1037-1044. doi:10.1016/j.chiabu.2011.09.005

M

Maas, C., Herrenkohl, T. I., & Sousa, C. (2008). Review of Research On Child Maltreatment and Violence in Youth. *Trauma, Violence, & Abuse, 9*(1), 56-67. doi:10.1177/1524838007311105

Manly, J. T., Kim, J. E., Rogosch, F. A., & Cicchetti, D. (2001). Dimensions of child maltreatment and children's adjustment: Contributions of developmental timing and subtype. *Development and Psychopathology, 13*(4), 759-782.

McLeroy, K. R., Bibeau, D., Steckler, A., & Glanz, K. (1988). An Ecological Perspective on Health Promotion Programs. *Health Education Quarterly, 15*(4), 351-377. doi:10.1177/109019188801500401

O

Osório, F.L., Salum, G.A., Donadon, M.F., Forni-dos-Santos, L., Loureiro, S.R., & Crippa, J.A. (2013). Psychometrics Properties of Early Trauma Inventory Self Report – Short Form (ETISR-SR) for the Brazilian Context. *PloS one.*

P

Posick, C., & Gould, L. A. (2015). On the general relationship between victimization and offending: Examining cultural contingencies. *Journal of Criminal Justice, 43*(3), 195-204. doi: 10.1016/j.jcrimjus.2015.04.001

Pradubmook-Sherer, P. (2009). Prevalence and Correlates of Adolescent Dating Violence in Bangkok, Thailand. *Journal of Sociology and Social Welfare, 36*, 9-38.

Pradubmook-Sherer, P. (2010). Youth Attitudes Toward Dating Violence in Thailand. *International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology, 55*(2), 182-206. doi:10.1177/0306624X09360659

Pradubmook-Sherer, P., & Sherer, M. (2016). Victimization among high school students in Thailand. *Australian & New Zealand Journal of Criminology, 49*(3), 370-388. doi:10.1177/0004865815585389

R

Ruangkanchanasetr, S., Plitponkimpim, A., Hetrakul, P., & Kongsakon, R. (2005). Youth risk behavior survey: Bangkok, Thailand. *Journal of Adolescent Health, 36*(3), 227-235. doi:10.1016/j.jadohealth.2004.01.013

Ruch, L., Gartrell, J., Amedeo, S., & Coyne, B. (1991). The Sexual Assault Symptom Scale: Measuring Self-Reported Sexual Assault Trauma in the Emergency Room. *Psychological Assessment 3*(1):3-8

Ruch, L. O. & Wang, C.-H. (2006), 'Validation of the Sexual Assault Symptom Scale II (Sass II) Using a Panel Research Design', *Journal of Interpersonal Violence, 21*(11): 1440-1461.

Runyan, D. K., Dunne, M. P., Zolotor, A. J., Madrid, B., Jain, D., Gerbaka, B., Menick, D. M., Andrevva-Miller, I., Kasim, M. S., Choo, W. Y., Isaeva, O., Macfarlane, B., Ramirez, C., Volkova, E. and Youssef, R. M. (2009), 'The Development and Piloting of the Ispcan Child Abuse Screening Tool—Parent Version (Icast-P)', *Child Abuse & Neglect, 33*(11): 826-832.

Ruangkanchanasetr, S., Plitponkimpim, A., Hetrakul, P., & Kongsakon, R. (2005). Youth risk behavior survey: Bangkok, Thailand. *Journal of Adolescent Health, 36*(3), 227-235. doi: 10.1016/j.jadohealth.2004.01.013

S

Sampson, R. J., & Laub, J. H. (1993). *Crime in the Making: Pathways and Turning Points Through Life.* Cambridge, Mass.: Harvard University Press

Schreck, C. J., Stewart, E. A., & Osgood, D. W. (2008). A reappraisal of the overlap of violent offenders and victims. *Criminology, 46*(4), 871-906. doi:10.1111/j.1745-9125.2008.00127.x

Schuck, A. M., & Widom, C. S. (2005). Understanding the Role of Neighborhood Context in the Long Term Criminal Consequences of Child Maltreatment. *American Journal of Community Psychology, 36*(3), 207-222. doi:10.1007/s10464-005-8615-1

Sherer, P., & Sherer, M. (2014). Witnessing Violence Among High School Students in Thailand. *International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology, 58*(5), 567-589. doi:10.1177/0306624X13479565

Silveira, A. L. d. S., & Grassi-Oliveira, R. (2016). Semantic validation of the ISPCAN Child Abuse Screening Tools (ICAST) in Brazilian Portuguese. *Trends in Psychiatry and Psychotherapy, 38*(2), 105-110. doi:10.1590/2237-6089-2016-0012

Stewart, A., Livingston, M., & Dennison, S. (2008). Transitions and turning points: Examining the links between child maltreatment and juvenile offending. *Child Abuse & Neglect, 32*(1), 51-66. doi:10.1016/j.chiabu.2007.04.011

Stover, C. S., & Berkowitz, S. (2005). Assessing violence exposure and trauma symptoms in young children: A critical review of measures. *Journal of Traumatic Stress, 18*(6), 707-717. doi:10.1002/jts.20079

Sundborg, E., Törnkvist, L., Wändell, P. and Saleh-Stattin, N. (2012), Cross-Cultural Adaptation of an Intimate Partner Violence Questionnaire, *Clinical Nursing Research, 21*(4): 450-466.

T

Thornberry, T. P., Ireland, T. O., & Smith, C. A. (2001). The importance of timing: The varying impact of childhood and adolescent maltreatment on multiple problem outcomes. *Development and Psychopathology, 13*(4), 957-979.

Tonmyr, L., Draca, J., Crain, J., & MacMillan, H. L. (2011). Measurement of emotional/psychological child maltreatment: A review. *Child Abuse & Neglect, 35*(10), 767-782. doi:10.1016/j.chiabu.2011.04.011

U

UNICEF. (2014a). Findings from Cambodia's Violence Against Children Survey 2013: Government Commitment to End Violence against Children. Retrieved from Phnom Penh, Cambodia: available at: https://www.unicef.org/cambodia/UNICEF_VAC_Full_Report_English.pdf

UNICEF. (2014b). Measuring Violence against Children: Inventory and Assessment of Quantitative Studies: available at: https://www.unicef.org/ecuador/CP_MERG_REPORT.pdf

V

Verrecchia, P.J., Fetzer, M. D., Lemmon, J. H., & Austin, T. L. (2011). Policy Implications of the Effects of Maltreatment Type, Age, Recurrence, Severity, and Other Ecological Risks on Persistent Offending Among Disadvantaged Boys. *Criminal Justice Policy Review, 22*(2), 187-218. doi:10.1177/0887403410375843

W

Wang C.H., Lee J.C., & Yuan Y.H. (2014). Assessing the Reliability and Validity of the Chinese Sexual Assault Symptom Scale (C-SASS): Scale Development and Validation. *Journal of Interpersonal Violence, 29*(1): 128-143

Wang, W.-L., Lee, H.-L. and Fetzer, S. J. (2006), Challenges and Strategies of Instrument Translation, *Western Journal of Nursing Research*

Widom, C. S., Czaja, S. J., & Dutton, M. A. (2008). Childhood victimization and lifetime revictimization. *Child Abuse Neglect, 32*(8), 785-796. doi:10.1016/j.chiabu.2007.12.006

ภาคผนวก 1: *มาตรวัดและประเภท ของความรุนแรง*

ข้อมูลส่วนบุคคล

อายุ

เพศสภาพ

ประเทศเกิด

เชื้อชาติ/ชาติพันธุ์

ศาสนา

ระดับการศึกษา

การเข้าเรียน

ระดับการอ่านออกเขียนได้

ความพิการ

การเข้าเรียนโรงเรียนหรือชั้นเรียนพิเศษ

การเข้าเรียนโรงเรียนหรือชั้นเรียนพิเศษ

รายได้

การเข้าร่วมการฝึกอาชีพ

ประเภทของที่พักอาศัย

ความมั่นคงของที่พักอาศัย

การอาศัยในศูนย์ดูแล

สถานภาพสมรส

การอาศัยอยู่กับคู่สมรส/คู่รัก

การมีลูก

การตั้งครรภ์

ทัศนคติต่อบรรทัดฐาน/บทบาททางเพศเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว

ทัศนคติต่อบรรทัดฐาน/บทบาททางเพศเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว/เพศ

ทัศนคติต่อความรุนแรงของผู้ปกครอง

ประวัติการถูกคุมขัง

ประวัติการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ประวัติการใช้สารเสพติดผิดกฎหมาย เช่น กัญชา แอมเฟตามีน โคเคน สารระเหย

การเข้ารับการรักษาการติดยาเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (โดยใช้เมทาโดนหรือบิวพรินอร์ฟีน)

ประวัติการสูบบุหรี่/ยาสูบ

สุขภาพร่างกาย

ส่วนสูงและน้ำหนัก

โภชนาการ

ประวัติการตกเป็นเหยื่อ

ประวัติการบาดเจ็บทางร่างกาย (ร้ายแรง)

สุขภาพฟัน

ปัญหาสุขภาพจิต

การใช้ยา

ความรู้สึกลดเดี๋ยว/กังวลเกี่ยวกับการนอนไม่หลับ

พฤติกรรมการฆ่าตัวตาย/พยายาม และทำร้ายตัวเอง

พฤติกรรมการฆ่าตัวตาย/พยายาม และทำร้ายตัวเอง

พฤติกรรมการฆ่าตัวตาย/พยายาม และทำร้ายตัวเอง

การปฏิเสธอาหารเพื่อลดน้ำหนักหรือพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง

ประวัติการมีแฟน/คู่รัก

การมีเพศสัมพันธ์ (ทางช่องคลอด, ปาก, ทวารหนัก)

ประวัติทางเพศ และพฤติกรรมทางเพศที่มีความเสี่ยง

ประสบการณ์ทางเพศที่กระทบกระเทือนจิตใจ

ประสบการณ์ทางเพศที่กระทบกระเทือนจิตใจ

ประวัติการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์

VACS FEMALE QUESTIONNAIRE
 VACS MALE QUESTIONNAIRE
 WHO GSH5

YPICHS

ACE-IQ

MEKONG

ICAST-P

ICAST-R

ICAST-C

CECA.Q

CATS

CTQ

CTS

CCMS

ETI-SF

JVQ

ข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลทางประชากรอื่น

การเข้าร่วมการศึกษา/โปรแกรมด้านสุขภาพ

พฤติกรรมความเสี่ยงหาความช่วยเหลือ

ลักษณะกิจกรรมประจำวันทางร่างกาย (เช่น การร่วมกิจกรรมพลศึกษา การนั่งดูโทรทัศน์ การเล่นเกมคอมพิวเตอร์)

รายได้ครัวเรือน

สภาพสาธารณสุขในครัวเรือน (เช่น ไฟฟ้า)

ความยากจน (ไม่จ่ายเงินค่าแก๊ส น้ำมัน ไฟฟ้าเต็มจำนวน)

สภาพแวดล้อมในการอยู่อาศัย (อาศัยอยู่กับใคร)

ความรู้สึกปลอดภัยในครอบครัว/บ้าน

อายุของผู้ปกครอง

ประเทศเกิดของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

สถานะการจ้างงานของผู้ปกครอง

ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับลูก

การหย่าร้าง/ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครอง

ความขัดแย้งเรื่องสิทธิปกครองบุตร/การลักพาตัวโดยครอบครัว

การเสียชีวิตของผู้ปกครอง

การควบคุม/การดูแลของผู้ปกครอง

การจำคุกของผู้ปกครอง

ประวัติการสูบบุหรี่ของผู้ปกครอง

ปัญหาการใช้สารเสพติดของผู้ปกครอง (เช่น แอลกอฮอล์ สารเสพติดผิดกฎหมาย)

ปัญหาทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ของสมาชิกในครอบครัว

ประวัติการตกเป็นเหยื่อของสมาชิกในครอบครัว

จำนวนเพื่อน

ความสัมพันธ์กับเพื่อน (เช่น สามารถพูดคุยปัญหา)

การมีกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ความรุนแรงทางร่างกาย

ประวัติความรุนแรงทางร่างกาย (ถูกชกต่อย เตะ เหยียน ตีด้วยวัตถุ)

ประวัติความรุนแรงทางร่างกาย (ถูกบีบคอ ทำให้หายใจไม่ออก กัดน้ำ เมาโดยเจตนา)

ประวัติความรุนแรงทางร่างกาย (ถูกข่มขู่ด้วยมีด ปืน อาวุธอื่น)

ประวัติความรุนแรงทางร่างกาย (ถูกเขย่าตัว กระชากอย่างรุนแรง)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกตัดสิทธิ์หรือถูกเอาเงินไป)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกห้ามไม่ให้ออกไปข้างนอก)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกห้ามไม่ให้เข้าบ้าน)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกเตะ)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกเขย่าตัวอย่างรุนแรง)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกผลัก)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกตบหน้าหรือตบศีรษะ)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกเขกศีรษะ)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกโยนสิ่งของใส่)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกตีกับด้วยมือเปล่า)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกตีตามที่ต่าง ๆ ยกเว้นกันด้วยวัตถุ)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกทุบตีซ้ำ ๆ ด้วยวัตถุหรือกำปั้น)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกบีบคอให้หายใจไม่ออก)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกเผา หรือลวก หรือใช้ของร้อนนาบ)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกบังคับเอาพริกไทย สบู่ หรืออาหารเผ็ดใส่ปากเพื่อให้เจ็บปวด)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกผูกหรือขังเพื่อจำกัดการเคลื่อนไหว)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกปิดหู)

VACS FEMALE QUESTIONNAIRE
 VACS MALE QUESTIONNAIRE
 WHO GSHS

YPICHS

ACE-IQ

MEKONG

ICAST-P

ICAST-R

ICAST-C

CECA.Q

CATS

CTQ

CTS

CCMS

ETI-SF

JVQ

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ความรุนแรงทางร่างกาย

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกตีขม)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกหยิกเพื่อให้เจ็บปวด)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกบังคับให้ยืน นิ่ง หรือคุกเข่าในท่าที่ทำให้เจ็บปวด)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกจับให้โดดเดี่ยว - โทม์โฮาร์ท)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกห้ามไม่ให้อยู่กับเด็กคนอื่นเพื่อให้เกิดความรู้สึกแค้นหรือโดดเดี่ยว)

ประวัติการลงโทษทางร่างกาย (ถูกขโมย ทำลาย ทรัพย์สิน หรือสร้างความเสียหาย)

ประวัติการทำร้ายหรือข่มขู่รังแกโดยพี่/น้อง

ความรุนแรงทางอารมณ์

ประวัติความรุนแรงทางอารมณ์ (ถูกบอกว่าไม่รักหรือไม่สมควรได้รับความรัก)

ประวัติความรุนแรงทางอารมณ์ (ถูกบอกว่าไม่ยอมให้เกิดมาหรืออยากให้ตาย)

ประวัติความรุนแรงทางอารมณ์ (ถูกเยาะเย้ย ดูถูก เช่น พูดว่าโง่ หรือไร้ประโยชน์)

ประวัติความรุนแรงทางอารมณ์ (ถูกตะโกน กรีดร้อง ด่า เหยียดหยาม หรือทำให้อับอาย)

ประวัติความรุนแรงทางอารมณ์ (ถูกขู่ว่าจะทอดทิ้ง หรือไล่ออกไป)

ประวัติความรุนแรงทางอารมณ์ (ถูกเพิกเฉย)

ประวัติการลงโทษทางอารมณ์ (ถูกตะโกน กรีดร้องใส่อย่างดั่ง)

ประวัติการลงโทษทางอารมณ์ (ถูกดูถูกด้วยการเรียกว่าโง่ ซึ่เกียจ หรือคำอื่นในลักษณะนั้น)

ประวัติการลงโทษทางอารมณ์ (ถูกเพิกเฉย)

ประวัติการลงโทษทางอารมณ์ (ถูกโทษว่าเป็นต้นเหตุของความโชคร้าย)

ประวัติการลงโทษทางอารมณ์ (ถูกทำให้อับอายในที่สาธารณะ)

ประวัติการลงโทษทางอารมณ์ (ถูกบอกว่าอยากให้ตายหรือไม่อยากให้เกิด)

ประวัติการลงโทษทางอารมณ์ (ถูกขู่ว่าจะทอดทิ้ง)

ประวัติการลงโทษทางอารมณ์ (ถูกขู่ว่าจะเรียกคนร้าย ฝีมือเยี่ยมมา)

ประวัติการลงโทษทางอารมณ์ (ถูกขู่ว่าจะทำร้ายหรือฆ่า)

ประวัติการลงโทษทางอารมณ์ (ถูกเรียกชื่อด้วยสิ่ว เพศสภาพ ศาสนา หรือวัฒนธรรมในทางที่สร้างความเจ็บปวด)

ประวัติการลงโทษทางอารมณ์ (ถูกล้อให้อับอายจากการเป็นกำพร้าหรือไม่มีบิดามารดา)

ประวัติการลงโทษทางอารมณ์ (ถูกขู่ว่าจะหักคะแนน)

ความรุนแรงทางเพศ

ประวัติการกระทำรุนแรงทางเพศ (ถูกใช้กำลังบังคับให้มีเพศสัมพันธ์)

ประวัติการกระทำรุนแรงทางเพศ (ถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ผ่านการข่มขู่ คุกคาม)

ประวัติการกระทำรุนแรงทางเพศ (ถูกสัมผัสโดยไม่ได้อนุญาต)

ประวัติการกระทำรุนแรงทางเพศ (ถูกบังคับให้สัมผัสร่างกายในทางเพศ)

ประวัติการกระทำรุนแรงทางเพศ (ถูกพยายามมีเพศสัมพันธ์ด้วยแต่ไม่สำเร็จ)

ประวัติการกระทำรุนแรงทางเพศ (ถูกบังคับให้ดูการร่วมประเวณี)

ประวัติการกระทำรุนแรงทางเพศ (ถูกบังคับให้ดูอวัยวะเพศหรือถูกแอบมองอวัยวะเพศ)

ประวัติการกระทำรุนแรงทางเพศ (ถูกถ่ายวิดีโอหรือภาพการมีเพศสัมพันธ์โดยที่ไม่ได้ต้องการ)

ประวัติการกระทำรุนแรงทางเพศ (รู้สึกแค้นจากการถูกพูดคุยเรื่องเพศด้วย หรือเขียนข้อความในเรื่องทางเพศมาให้)

ประวัติความรุนแรงทางเพศที่เกิดขึ้นในที่ทำงาน

การละเลย

ประวัติการละเลยทางร่างกาย (ไม่ได้รับการจัดหาอาหารให้เพียงพอ)

ประวัติการละเลยทางร่างกาย (ถูกลงโทษโดยการไม่ให้กินอาหาร)

ประวัติการละเลยทางร่างกาย (ให้ใส่เสื้อผ้าที่สกปรก สึกขาด ไม่เหมาะสม)

ประวัติการละเลยทางร่างกาย (ขาดเงินจากขาดการดูแล)

ประวัติการละเลยทางร่างกาย (ไม่ได้อยู่ในที่ที่อาศัยที่ปลอดภัยแม้ว่าจะมีเงินจัดหาได้)

ประวัติการละเลยทางร่างกาย (ไม่ได้รับการดูแลทางร่างกาย)

ประวัติการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมโดยผู้ปกครอง (ให้เสพยาเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์)

VACS FEMALE QUESTIONNAIRE

VACS MALE QUESTIONNAIRE

WHO GSHS

YPICHS

ACE-IQ

MEKONG

ICAST-P

ICAST-R

ICAST-C

CECA-Q

CATS

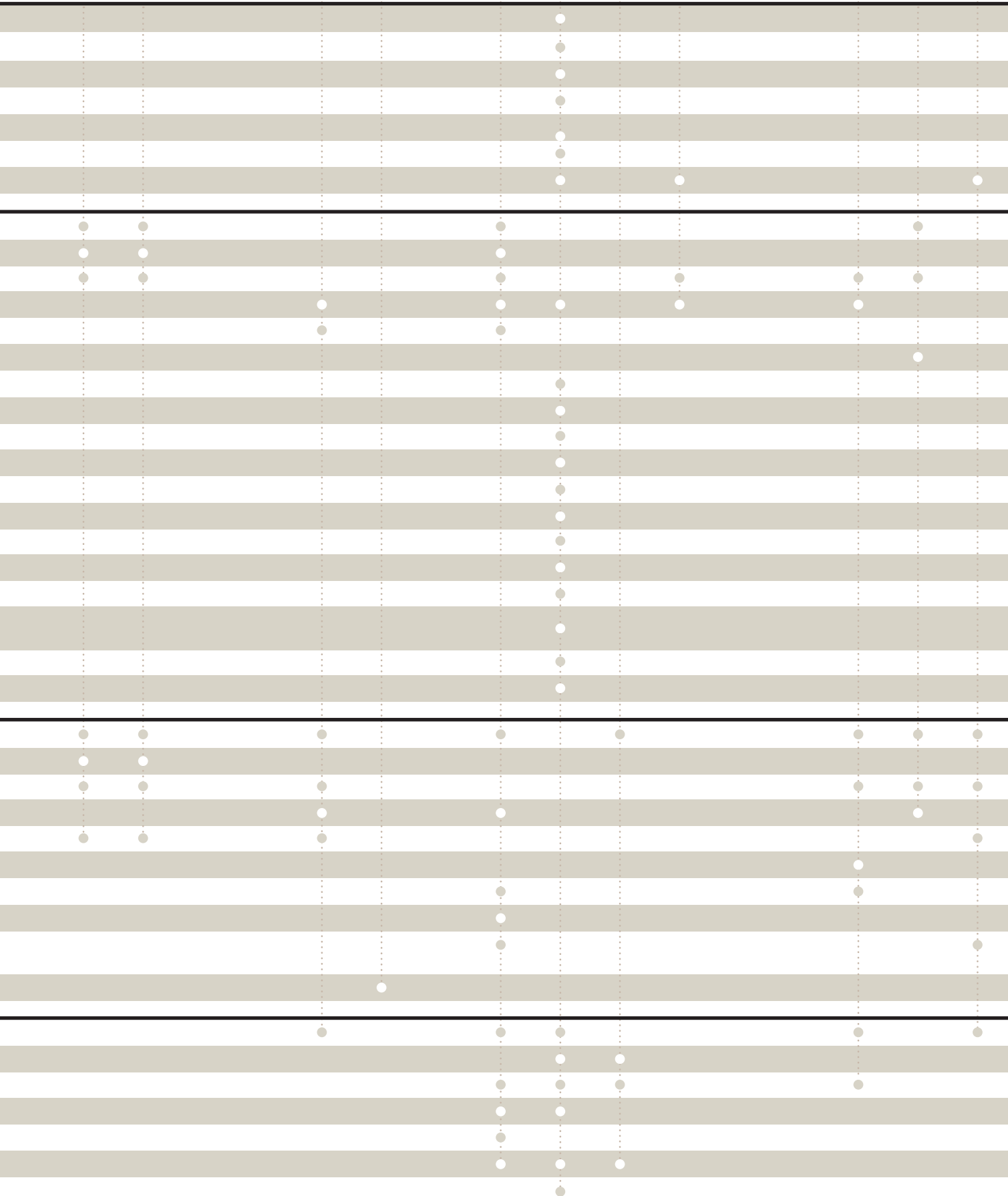
CTQ

CTS

CCMS

ETI-SF

JVQ

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

การละเลย

ประวัติการละเลยทางอารมณ์ (ไม่ได้รับการดูแลทางอารมณ์)

ประวัติการละเลยทางการศึกษา (ไม่ได้เข้าโรงเรียน)

ประวัติการละเลยทางการแพทย์ (ไม่ได้รับการดูแลเมื่อเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บ)

ความรุนแรงจากคู่อริ

ประวัติความรุนแรงจากคู่อริ (ถูกชกต่อย ตะ แล่น ตีด้วยวัตถุ)

ประวัติความรุนแรงจากคู่อริ (ถูกบีบคอ ทำให้หายใจไม่ออก กัดน้ำ เมาโดยเจตนา)

ประวัติความรุนแรงจากคู่อริ (ถูกขู่ด้วยมีด ปืน อาวุธอื่น)

ความรุนแรงจากกลุ่มเพื่อน

ประวัติความรุนแรงจากกลุ่มเพื่อน (ถูกชกต่อย ตะ แล่น ตีด้วยวัตถุ)

ประวัติความรุนแรงจากกลุ่มเพื่อน (ถูกบีบคอ ทำให้หายใจไม่ออก กัดน้ำ เมาโดยเจตนา)

ประวัติความรุนแรงจากกลุ่มเพื่อน (ถูกขู่ด้วยมีด ปืน อาวุธอื่น)

การถูกข่มเหงรังแก

ความรุนแรงในชุมชน

ประวัติความรุนแรงจากสมาชิกในชุมชน (เช่น ครู ตำรวจ นายจ้าง ผู้นำศาสนาหรือผู้นำชุมชน เพื่อนบ้าน ผู้ใหญ่คนอื่น) (ถูกชกต่อย ตะ แล่น ตีด้วยวัตถุ)

ประวัติความรุนแรงจากสมาชิกในชุมชน (เช่น ครู ตำรวจ นายจ้าง ผู้นำศาสนาหรือผู้นำชุมชน เพื่อนบ้าน ผู้ใหญ่คนอื่น) (ถูกบีบคอ ทำให้หายใจไม่ออก กัดน้ำ เมาโดยเจตนา)

ประวัติความรุนแรงจากสมาชิกในชุมชน (เช่น ครู ตำรวจ นายจ้าง ผู้นำศาสนาหรือผู้นำชุมชน เพื่อนบ้าน ผู้ใหญ่คนอื่น) (ถูกขู่ด้วยมีด ปืน อาวุธอื่น)

ประวัติความรุนแรงทางร่างกายในที่ทำงาน (ถูกตี)

ประวัติความรุนแรงทางอารมณ์ในที่ทำงาน (ถูกตะโกน ต่ำทอ)

การหาประโยชน์

การหาผลประโยชน์ทางเพศ (เช่น การมีเพศสัมพันธ์แลกเงิน)

ประวัติการถูกเอาเปรียบทางแรงงานในที่ทำงาน

การพบเห็นความรุนแรง

การพบเห็นความรุนแรงทางร่างกายที่บ้าน (บิดามารดาหรือสมาชิกในครัวเรือนถูกตบ ตะ แล่น หรือทุบตี)

การพบเห็นความรุนแรงทางร่างกายที่บ้าน (บิดามารดาหรือสมาชิกในครัวเรือนถูกตีหรือกรีดด้วยสิ่งของ)

การพบเห็นความรุนแรงทางร่างกายที่บ้าน (ผู้ใหญ่ในบ้านใช้มีด ปืน ไม้ ก้อนหิน หรือวัตถุอื่นเพื่อทำร้ายหรือขู่ให้คนอื่นในบ้านกลัว)

การพบเห็นความรุนแรงทางอารมณ์ที่บ้าน (บิดามารดาหรือสมาชิกในครัวเรือนถูกตะโกนใส่ กรีดร้อง คุกคาม ทำให้อับอาย)

การพบเห็นการทำร้ายทางเพศหรือการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมทางเพศต่อสมาชิกคนอื่นในครอบครัว

การพบเห็นความรุนแรง (ฆาตกรรม)

การพบเห็นความรุนแรงในละแวกบ้าน/ชุมชน (คนถูกทุบตี)

การพบเห็นความรุนแรงในละแวกบ้าน/ชุมชน (คนถูกแทงหรือยิง)

การพบเห็นความรุนแรงในละแวกบ้านชุมชน (คนถูกขู่ด้วยมีดหรือปืน)

สถาบัน

สภาพแวดล้อมของชุมชน (เช่น อยู่ในเมืองใหญ่ เมืองเล็ก)

ประวัติการพักการเรียน

การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน

ชุมชนและสังคม

สภาพแวดล้อมของชุมชน (เช่น อยู่ในเมืองใหญ่ เมืองเล็ก)

ความเชื่อมั่นต่อคนในชุมชน/เพื่อนบ้าน

ความรู้สึกปลอดภัยที่มีต่อชุมชน/เพื่อนบ้าน

การเยี่ยมเยียนจากหน่วยงานสุขภาพ/บริการสังคมสงเคราะห์

ประสบการณ์เกี่ยวกับสงคราม/ความรุนแรงที่ประสบเป็นกลุ่ม

ประสบการณ์เกี่ยวกับภัยธรรมชาติ

หมายเหตุ

- VACS ในที่นี้หมายถึง แบบสำรวจส่วนหลัก (core questionnaire) ฉบับภาษาอังกฤษ ฉบับอื่นอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างเล็กน้อยตามบริบทวัฒนธรรมและข้อจำกัดการแปล
- เนื่องจากไม่สามารถเข้าถึงแบบสำรวจ ETI ฉบับเต็มได้ ในที่นี้จึงใช้ฉบับย่อแทน

VACS FEMALE QUESTIONNAIRE

VACS MALE QUESTIONNAIRE

WHO GSH5

YPICHS

ACE-IQ

MEKONG

ICAST-P

ICAST-R

ICAST-C

CECA-Q

CATS

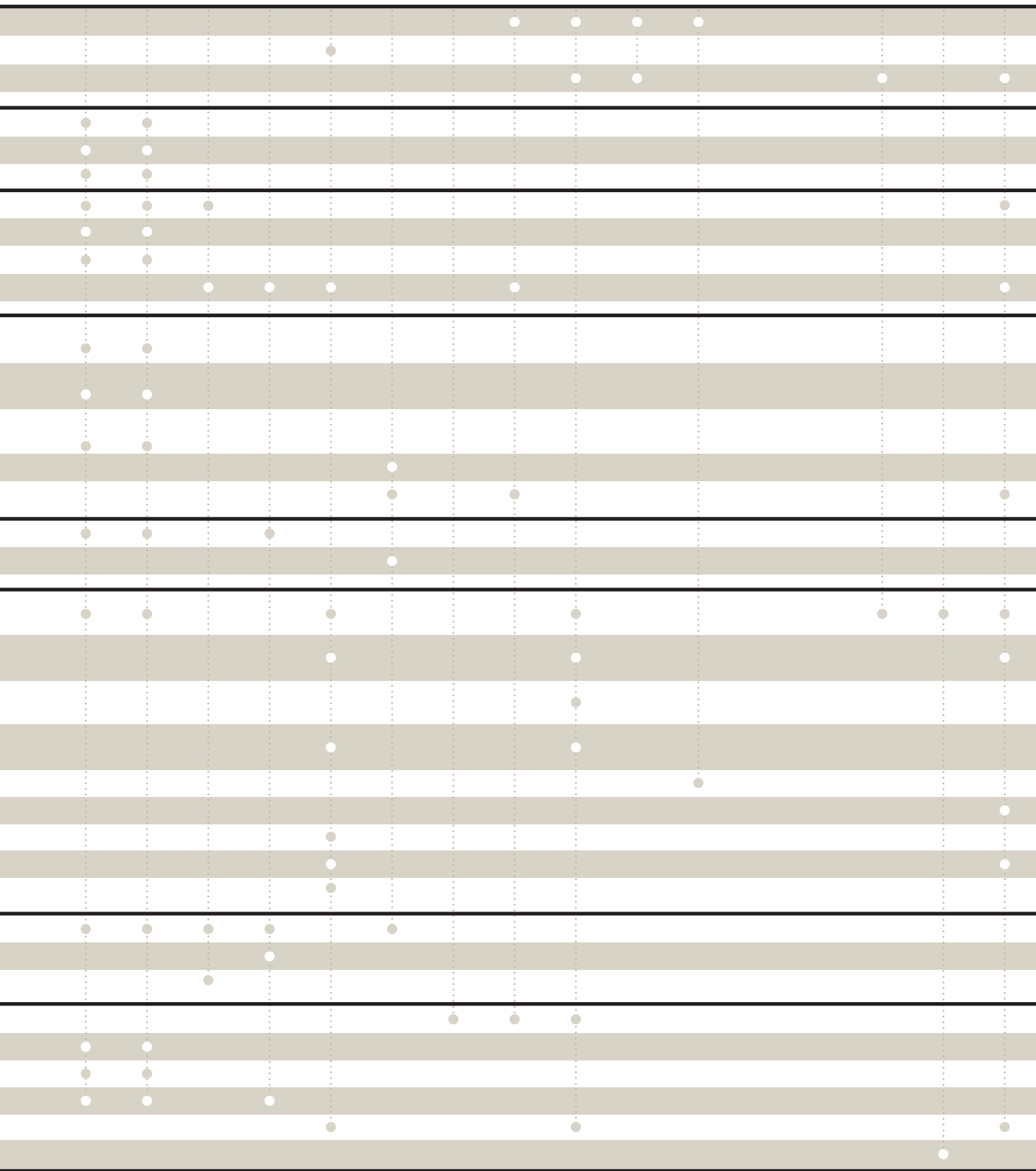
CTQ

CTS

CCMS

ETI-SF

JVQ

ภาคผนวก 2:

บริบทความรุนแรงที่ปรากฏในเครื่องมือ สำรวจความรุนแรงต่างๆ

บริบท	ผู้กระทำ	VACS	WHO GSHS	YPICHS	ACE-IQ	MEKONG CHAL	ICAST-P
บ้าน	บิดามารดา	PV, EV, SV		PV	N, EtV, EV		PV, EV, SV
	ผู้ให้การดูแลคนอื่น ๆ	PV, EV, SV			N, EtV, EV		PV, EV, SV, N
	พี่น้อง	PV, EV, SV			EtV, EV		
	ผู้ใหญ่ในครอบครัว (เช่น ญาติ ปู่ย่าตายาย ลุง ป้า น้า อา)	PV, EV, SV			EtV, EV		PV, EV, SV, N
โรงเรียน	ครู	PV, EV, SE					
	เพื่อน	PV, SE, SV	PV		PV, EV		
สถานที่ทำงาน	นายจ้าง	PV, SE, SV				PV, SV, LE	
สถาบัน	ตำรวจ	PV, SE, SV		PV	PV, EV		
	เจ้าหน้าที่ควบคุมตัว			PV			
ชุมชน	เพื่อนบ้าน/สมาชิกในชุมชน (เช่น ผู้นำทางศาสนา)	PV, SE, SV		PV, SE	EtV		
	คูรััก	PV, SV		PV			

หมายเหตุ

1. บริบทไม่ได้หมายถึงสถานที่ซึ่งความรุนแรงเกิดขึ้นเสมอไปเพราะสถานที่ไม่ใช่ประเด็นที่เครื่องมือให้ความสำคัญ
2. ICAST-C ไม่ได้เจาะจงให้ระบุผู้กระทำ แต่บันทึกเฉพาะข้อมูลแวดล้อมเท่านั้น (เช่น ทำโดยผู้ใหญ่ที่เป็นชาย/หญิง เด็ก/วัยรุ่นที่เป็นชาย/หญิง) ยกเว้นในบางคำถาม
3. CTQ ไม่ได้เจาะจงทั้งบริบทและผู้กระทำ (เป็นการถาม คุณเคยมีประสบการณ์หรือไม่)
4. CTS ไม่ได้ระบุเจาะจงทั้งบริบทและผู้กระทำ (มีผู้ใหญ่เคยหรือไม่)
5. JVQ ไม่ได้ระบุเจาะจงผู้กระทำความรุนแรงในชุมชน (คุณเคยถูกคนตีหรือถูกทำร้ายบนถนนหรือไม่) ยกเว้นกรณีความรุนแรงทางเพศ
6. ETI-SF ไม่ได้เจาะจงทั้งบริบทและผู้กระทำ (คุณเคยถูกตบไหม)

ICAST-R	ICAST-C	CECA.Q	CATS	CTQ	CTS	CCMS	ETI-SF	JVQ
N, PV, EV, SV	PV, EV, SV, N	PV, EV, N	EV, PV, N, SV			PV, EV, N, SV		PV, EV, N, EtV
N, PV, EV, SV	PV, EV, SV, N	PV, EV, N				PV, EV, N, SV		PV, EV, N, EtV
						PV, EV, N, SV		PV, EtV
N, PV, EV, SV	PV, EV, SV, N	PV, EV, N	EtV			PV, EV, N, SV		PV, EV, N, EtV
								PV
								PV, EtV
								PV, EtV

ภาคผนวก 3: งานวิจัยน่าสนใจ ที่นำเครื่องมือมาใช้

เครื่องมือ	ผู้เขียน	ปีที่เผยแพร่	ชื่อเรื่อง	เป้าหมายของการวัด	ประเทศ	วิธีการ (เช่น แบบประเมินด้วยตนเอง สัมภาษณ์ตัวต่อตัว ประเมินด้วยผู้ปกครอง)
GSHS	Becker et al.	2010	Youth Health-Risk Behaviour Assessment in Fiji: The Reliability of Global School-Based Student Health Survey Content Adapted for Ethnic Fijian	พฤติกรรมเสี่ยง	ฟีจี	แบบประเมินด้วยตนเอง
ICAST-R	Eldeeb et al.	2016	Child Discipline in Qatar and Palestine: A Comparative Study of ICAST-R	การฝึกวินัยของเด็ก	กาตาร์, ปาเลสไตน์	แบบประเมินด้วยตนเอง (สัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม)
ICAST-C	Chang et al.	2013	Psychometric Testing of the Chinese version of ISPCAN Child Abuse Screening Tools Children's Home Version (ICAST-CH-C)	การปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมต่อเด็ก	ไต้หวัน	แบบประเมินด้วยตนเอง
CTQ	Grasssi-Oliveira et al.	2014	Childhood Trauma Questionnaire (CTQ) in Brazilian Samples of Different Age Groups: Findings from Confirmatory Factor Analysis	การกระทำทารุณในวัยเด็ก	บราซิล	แบบประเมินด้วยตนเอง
CTQ	Garrusi et al.	2009	Validity and Reliability of a Persian Version of the Childhood Trauma Questionnaire	การกระทำทารุณเด็ก	อิหร่าน	แบบประเมินด้วยตนเอง
CTQ	Kim et al.	2013	Psychometric Properties of the Childhood Trauma Questionnaire-Short Form (CTQ-SF) in Korean Patients with Schizophrenia	การกระทบกระเทือนจิตใจในวัยเด็ก	เกาหลีใต้	แบบประเมินด้วยตนเอง
CTQ	Kim et al.	2011	Reliability and Validity of the Korean Version of the Childhood Trauma Questionnaire-Short Form for Psychiatric Outpatients	การกระทบกระเทือนจิตใจในวัยเด็ก	เกาหลีใต้	แบบประเมินด้วยตนเอง
ETI-SF	Osório et al.	2013	Psychometrics Properties of Early Trauma Inventory Self Report - Short Form (ETISR-SR) for the Brazilian Context	ประสบการณ์การกระทบกระเทือนจิตใจในช่วงปฐมวัย	บราซิล	แบบประเมินด้วยตนเอง

หมายเหตุ

1. ใช้เฉพาะงานที่เป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น (ยกเว้นกรณีที่มีการพัฒนาเครื่องมือทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของเครื่องมือฉบับบริบทของตะวันตก)

ภาษา	ระยะเวลาในการตอบ	ช่วงอายุ/ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	การสุ่มตัวอย่าง	ความเที่ยงตรง	ความเชื่อมั่น
ฟิลิปปินส์	ไม่ระบุ	15 - 20 ปี	523 คน (81 คนในกลุ่มตัวอย่างย่อย)	การสุ่มเป็นระดับชั้น (แบบเจาะจง)	ไม่ได้ทดสอบ	ค่าความเชื่อมั่นในการทดสอบและทดสอบซ้ำอยู่ที่ .33-.98 (ค่าเฉลี่ย .77); โคอเฮน แคป .47
อาราบิก	ไม่ระบุ	18 - 24 ปี	สำรวจ 697 คน (กาตาร์), 2064 คน (ปาเลสไตน์), สัมภาษณ์ 20 คน, สนทนา กลุ่ม 31 คน	การสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ 2 ขั้นตอน (กาตาร์) การสุ่มหลายขั้นตอนด้วยการสุ่มแบบชั้นภูมิและแบ่งกลุ่ม	ไม่ได้ทดสอบ	ความสอดคล้องภายใน: กาตาร์ การกระทำทารุณทางร่างกาย .495 การกระทำทารุณทางอารมณ์ .438 การกระทำทารุณทางเพศ .729; ปาเลสไตน์ การกระทำทารุณทางร่างกาย .632 การกระทำทารุณทางอารมณ์ .565
จีน	20 นาที	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6	98 คนในช่วงที่ 2 และ 5236 คนในช่วงที่ 3	ตามความสะดวก	เที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง GFI (.83) และ AGFI (.80)	ความสอดคล้องภายใน .90 (.71 - .78 ในคะแนนย่อย ยกเว้นการเปิดเผยความรุนแรงอยู่ที่ .61)
โปรตุเกส	ไม่ระบุ	วัยรุ่น ผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุ	1925 คน	ไม่ทราบ	ไม่ได้ทดสอบ	ครอนบาค แอลฟา .80 (การกระทำทารุณทางอารมณ์) .80 (การกระทำทารุณทางร่างกาย) .46 (การกระทำทารุณทางเพศ) (การละเลยทางร่างกาย)
เปอร์เซีย	ไม่ระบุ	ผู้ติดยาเสพติด ผู้ป่วยจิตเวช นักศึกษา	1000 คน	ไม่ทราบ	ทดสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face validity) ในช่วงนำร่อง; ความเที่ยงตรงเชิงรวม (Convergent validity) ใช้ทดสอบแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (ค่าเพียร์สัน r .42)	ทดสอบ-ทดสอบซ้ำ ค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ .90; ความสอดคล้องภายใน อยู่ที่ .86 .85 .84 .60
เกาหลี	ไม่ระบุ	ผู้ป่วยจิตเภท	100 คน	ไม่ทราบ	ความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent validity) ใช้ทดสอบแบบสอบถามก่อนการกระทบกระเทือนจิตใจ; ความเที่ยงตรงเชิงรวมและความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (Convergent and discriminant validity) ใช้ทดสอบหลังอาการกระทบกระเทือนจิตใจ และการแยกตัวทางพยาธิวิทยา	ทดสอบ-ทดสอบซ้ำ ค่าความเชื่อมั่น (สเปียร์แมน $\rho = .75$); ความสอดคล้องภายใน (ครอนบาค แอลฟา = .89)
เกาหลี	ไม่ระบุ	ผู้ป่วยที่ไม่ได้มีโรคจิตเภท	163 คน	ไม่ทราบ	ความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent validity) ใช้ทดสอบแบบสอบถามก่อนการกระทบกระเทือนจิตใจ; ความเที่ยงตรงเชิงรวมและความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (Convergent and discriminant validity) ใช้ทดสอบหลังอาการกระทบกระเทือนจิตใจ และการแยกตัวทางพยาธิวิทยาใช้ความเที่ยงตรงเชิงองค์ประกอบ (Factorial validity) ในการทดสอบ	ทดสอบ - ทดสอบซ้ำ ค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ .87; ความสอดคล้องภายใน (ครอนบาค แอลฟา .88)
โปรตุเกส			253 คน	ไม่ทราบ	ความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent validity) และความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (Divergent validity) ใช้ทดสอบแบบสอบถามสุขภาพผู้ป่วยและแบบประเมินภาวะวิตกกังวลของเบ็ค	ความสอดคล้องภายใน .83; ทดสอบ-ทดสอบซ้ำ ค่าความเชื่อมั่น .78-.90

ภาคผนวก 4: บททวนงานวิจัยเกี่ยวกับเครื่องมือที่เคยใช้ สำรวจการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงทางเพศ

เครื่องมือ	ผู้เขียน	ปีที่เผยแพร่	ชื่อเรื่อง	เป้าหมายการวัด	ประเทศ	วิธีการ (เช่น แบบประเมินด้วยตนเอง สัมภาษณ์ตัวต่อตัว ประเมินด้วยบิดามารดา)
SASS	Ruch et al.	2006	Validation of the Sexual Assault Symptom Scale II (SASS II) Using a Panel Research Design	ผลกระทบทางจิตใจจากความรุนแรงทางเพศ	สหรัฐอเมริกา	แบบประเมินด้วยตนเอง
SASS	Wang et al.	2014	Assessing the Reliability and Validity of the Chinese Sexual Assault Symptom Scale (C-SASS): Scale Development and Validation	ผลกระทบทางจิตใจจากความรุนแรงทางเพศ	ไต้หวัน	แบบประเมินด้วยตนเอง
SASS	Ruch et al.	1991	The Sexual Assault Symptom Scale: Measuring Self-Reported Sexual Assault Trauma in the Emergency Room	ผลกระทบทางจิตใจจากความรุนแรงทางเพศ	สหรัฐอเมริกา	สัมภาษณ์
SES	Cecil et al.	2006	Sexual Victimization among African American Adolescent Females: Examination of the Reliability and Validity of the Sexual Experiences Survey	การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงทางเพศ	สหรัฐอเมริกา	สัมภาษณ์
SES	Koss et al.	1985	Sexual Experiences Survey: Reliability and Validity	การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงทางเพศ	สหรัฐอเมริกา	แบบประเมินด้วยตนเอง
SES	Krahe et al.	1999	Measuring Sexual Aggression: The Reliability of the Sexual Experiences Survey in a German Sample	การกระทำ ความรุนแรงทางเพศและการตกเป็นเหยื่อ	เยอรมนี	แบบประเมินด้วยตนเอง

หมายเหตุ

(1) ไม่เหมือนกับภาคผนวก 3 เนื่องจากส่วนนี้รวมเครื่องมือเกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศ/การตกเป็นเหยื่อที่มีการทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นทั้งในและนอกบริบทของตะวันตก เพราะมีงานวิจัยเพียงไม่กี่ชิ้นที่ศึกษากรอบบริบทของตะวันตก (2) เครื่องมือเหล่านี้ใช้ประเมินเฉพาะความรุนแรงทางเพศ/การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงทางเพศเท่านั้น ไม่ได้รวมถึงเครื่องมือที่ศึกษาความรุนแรงทางเพศ/การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงทางเพศในฐานะที่เป็นเพียงลักษณะหนึ่งในภาพความรุนแรงต่อเด็ก/ผู้หญิงที่เชื่อมโยงกับความรุนแรงประเภทอื่น

ภาษา	ระยะเวลาในการตอบ	ช่วงอายุ	กลุ่มตัวอย่าง	การสุ่มตัวอย่าง	ความเที่ยงตรง	ความเชื่อมั่น
อังกฤษ	ไม่ระบุ	14 - 59 ปี	223 คน	ไม่ทราบ	ความเที่ยงตรงเชิงรวม (Convergent validity); ความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (Discriminant validity)	ความสอดคล้องภายใน (ครอนบาค แอลฟา)
จีน	ไม่ระบุ	ไม่ทราบ	418 คน	ไม่ทราบ	ความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (Discriminant validity)	ความสอดคล้องภายใน (ครอนบาค แอลฟา)
อังกฤษ	ไม่ระบุ	14 ปี ขึ้นไป	329 คน	ไม่ทราบ	ความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity)	ไม่ได้ทดสอบ
อังกฤษ	ไม่ระบุ	14 - 19 ปี	249 คน	ตามความสะดวก	ความเที่ยงตรงเชิงรวม (Convergent validity)	ความสอดคล้องภายใน (คูเดอร์-ริชardt's)
อังกฤษ	ไม่ระบุ	นักศึกษา มหาวิทยาลัย	448 คน	ตามความสะดวก	ความเที่ยงตรงตามเกณฑ์ (Criterion validity)	ความสอดคล้องภายใน (ครอนบาค แอลฟา) และการทดสอบซ้ำ
เยอรมัน	ไม่ระบุ	ไม่ทราบ	114 คน	ไม่ทราบ	ไม่ได้ทดสอบ	การทดสอบซ้ำ

